

Appendiks D

Mennesker der har haft betydning for Martinus, og for Sagens udvikling

Denne liste over personer, der har haft betydning for Martinus og hans arbejde ”Sagen”, skal ikke opfattes som en fuldstændig liste, der omfatter alle de mennesker der har haft nære relationer til Martinus og Sagen. Listen er kun ment som en lille hjælp til læseren, idet den giver en mulighed for at danne sig et lille indtryk af de enkelte personer, eventuelt skønne over personens alder, ud fra deres fødselsår, ved en given hændelse, hvor vedkommende er nævnt i teksten. Jeg har søgt at få specielle oplysninger om de omtalte personer. Det er lykkedes med varierende held. Det er derfor reelt lidt tilfældigt hvad jeg har nedskrevet her, men de oplysninger jeg har kunnet skaffe har jeg hermed videregivet. Mange af oplysningerne er baseret på hukommelsen hos mennesker som jeg har talt med, og de har derfor sjældent kunnet verificeres hos andre personer. Der kan godt være personer som har haft betydning for Martinus som nære venner, men som ikke har været nævnt i de kilder jeg har haft til rådighed, og som derfor ikke er kommet med i denne liste.

Årstallet yderst til venstre angiver det årstal, hvor vedkommende har stiftet bekendtskab med Martinus kosmologi, eller fået kontakt med Martinus selv.

1890 Else Christine Mikkelsen, født 13. juli 1848, død 9. november 1901.

Else Christine Mikkelsen var Martinus mor. Hun var husbestyrerinde på gården Christianshede der lå 7 - 8 km vest for Sindal i Nordjylland.

Martinus blev født 11. august 1890. Hun kunne ikke have Martinus hos sig, så han blev opfosteret af Else Christines

halvbroder og hans kone på husmandsstedet Moskildvad, i udkanten af Sindal.

Martinus mor døde da han var 11 år gammel. Hun blev selv 53 år.

1890 Michael Christian Christensen Thomsen, Baggesvogn, Sindal.

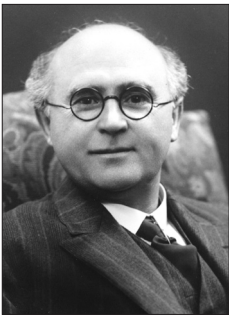
Michael Christian Christensen Thomsen blev udlagt som Martinus fader, og blev dømt til at betale børnebidrag. Han var ansat på herregården Baggesvogn hvor han passede kvæg.

1890 Jens Christian Frederiksen og Kirstine Frederiksen, Moskildvad, Sindal.

Jens Christian Frederiksen og han hustru Kirstine var plejeforældre for Martinus. Plejefaderen var halvbroder til Martinus mor. Plejefaderen døde 24. januar 1920. Hans plejemor døde 26. februar 1925.

1921 Lars Nibelvang (Han hed oprindelig Lars P. Larsen), kaldet Lasse blandt venner. Født 20/9 1879 død 8/1 1948.

Lars Nibelvang hed indtil 1933 Lars Larsen. I 1933 skiftede han efternavn til Nibelvang, fordi der af og til skete forvekslinger mellem ham og Erik Gerner Larsson på grund af deres næsten ens efternavne.

Lars Larsen var oprindelig gift med Marie. Han blev dog skilt fra hende inden han stiftede bekendtskab med Martinus. Han flyttede efter en periode, i slutningen af 1920'erne, sammen med en kvinde han lærte at kende ved navn Karen Nilson. De blev aldrig gift men boede sammen til Nibelvangs død. Karen skiftede dog sit eget efternavn ud med Lasses efternavn Nibelvang, så hun kom til at hedde Karen Nibelvang.

Lars Nibelvang stiftede bekendtskab med Martinus som 42 årig. Martinus og Lars Nibelvang mødte hinanden for første gang i februar 1921.

Nibelvang var musiker, og spillede klarinet. Han havde i mange år studeret forskellige retninger af åndsvidenskab. Han havde daglig kontakt med Martinus i årene 1921 til 1928. Han lånte Martinus den bog som Martinus kun læste et enkelt afsnit i, og som gav anledning til, at Martinus ville forsøge at meditere på det guddommelige, hvilket førte til, at han fik sin kosmiske bevidsthed. Da Nibelvang lånte Martinus bogen (den 21. marts 1921) sagde

han: ”De skal se, De vil snart blive min lærer”. Martinus siger, at han af det guddommelige var blevet ført sammen med Nibelvang for at han (Nibelvang) kunne være en model af den jordiske menneskeheds nuværende intellektuelle niveau, således at Martinus herved kunne finde den form, der var den bedste for nedskrivningen af kosmologien, sådan at den på bedste måde kunne blive tilgængelig for den kommende almenhed.

Nibelvang var et meget kærligt menneske, som øjeblikkelig tilbød Martinus økonomisk støtte da Martinus kosmiske bevidsthed brød frem, så han helt kunne hellige sig arbejdet med denne.

Nibelvang førte Martinus sammen med sin familie og et par barndomsvenner, som også blev Martinus venner for hele livet. Disse få mennesker sluttede kreds om Martinus og blev hans ”Sags” første venner.

Efter en årrække hvor Martinus kosmologi blev mere offentlig kendt, voksede såvel arbejdet som kredsen omkring Martinus.

Nibelvang var en ivrig skribent. Han skrev bl.a. i tidsskriftet ”Okkultisten”. Nibelvang har endvidere udgivet bøgerne: ”Er døden en illusion? – seks afhandlinger” Funkis Forlag 1933. Genoptrykt på Okkultistens Forlag 1946 med enkelte tilføjelser, samt bogen ”Guddomsbegrebets udvikling i okkult be-lysnings” på Okkultistens forlag 1941.

(Kosmos 1948 årg. 16 hefte 1 side 13-14).

1921 Christine og Ole Sørensen, Pile Alle nr. 7 H, Frederiksberg. Ole Sørensen er født 1884, død 1959. Christine Sørensen er født 1881, død 1953.

Christine var søster til Lars Nibelvang. Christine og Ole Sørensen havde to døtre Agnete Sørensen og lillesøsteren Emilie Sørensen (senere gift Skyttegaard Hansen) samt en efternøler, Richard. Agnete var 9 år og Emilie var 5 år da familien, via Lars Nibelvang, fik kontakt med Martinus.

Agnete blev lærerinde og har skrevet et afsnit i bogen: ”Martinus som vi husker ham”.

Martinus kom meget hos forældre, alene og i selskab med Lars Nibelvang, og viste her sine symboler.

I 1922 blev der et lille værelse på 2. sal ledig i huset på Pile Alle. Dette lejede Christine og Ole Sørensen til Martinus, og her boede han i 7 år til foråret 1929. Ole Sørensen var parkbetjent i Frederiksberg Have og i Søndermarken, på den anden side af Pile Alle.

Familien og deres tre børn havde nær kontakt med Martinus så længe han levede.

1921 Agnete Sørensen, Lærerinde, ugift, født 1912 og død 2001.

Agnete Sørensen var ældste datter af Christine og Ole Sørensen som er omtalt ovenfor. Hun var en ret stille natur, og hun samlede på materiale af historisk interesse. Hun fik forskellige ting forærende af Lars Nibelvangs enke, inklusiv billeder som Martinus havde malet.

Ved hendes død i 2001 overgik boet til hendes søster Emilie, da broderen Richard på dette tidspunkt var afgået ved døden. Familien Skyttegård Hansen fandt i boet efter Agnete Sørensen såvel billeder, som Martinus havde malet, som Lars Nibelvangs manuskript til sin bog om Martinus, der er gengivet i appendiks A.

Agnete ejede det sommerhus på adressen Fyrrelunden 14, der er nabo til Familien Skyttegårds hus, lige bag ved foredragssal nummer 2 der nu hedder "Annekset".

1921 Emilie (født Sørensen), født 1916 og Helge Skyttegaard Hansen, boende Fyrrelunden 14, Klint.

Emilie er den yngste datter af Christine og Ole Sørensen som er omtalt ovenfor. Emilie blandt venner kaldet "Mille" arvede boet efter sin søster Agnete Sørensen. Dette arvegods indeholdt såvel billeder malet af Martinus

som manuskriptet til en bog, som Lars Nibelvang har skrevet om sine år sammen med Martinus. Emilie og Helge Skyttegaard Hansen har stillet såvel manuskriptet som billederne til rådighed for mig så de kunne indgå som kildematerialet til denne bog. Manuskriptet er gengivet i sin fulde ordlyd i appendiks A.

1921 Palle Ivert og Ingeborg Ivert, tandlægeægtepar, Slotsgade 36, Hillerød. Palle Ivert født 1879.

Palle Iverts far var landmand, og Palle var født og levede i hele sin barndom på Skovkilddegården i Vridsløsemagle hvor familien boede. Den ligger kun nogle få hundrede meter fra hvor Lars (Larsen) Nibelvang boede.

Palle Ivert og Lars (Larsen) Nibelvang var lige gamle, og havde derfor været skolekammerater i børneskoleårene. Venskabet holdt hele livet, og det var derfor naturligt at Lars Nibelvang præsenterede Martinus for familien Ivert. Familien Ivert blev dermed også Martinus venner, da familien var meget interesseret i Martinus kosmiske indsigt.

Palle Ivert var en meget dygtig kunstmaler og malede mange billeder med olie på lærred.

Palle Ivert hjalp også Martinus med det praktiske, da han skulle fremstille Sagens flag i 1936.

Palle Ivert fremstillede også en ansigtsmaske af Martinus ansigt ved hjælp af materialer til at tage tandaftryk. Denne maske blev fremstillet i gips og bronzeret. Den blev solgt i et antal eksemplarer til Sagens venner.

Ægteparret ydede i perioder økonomisk støtte til Martinus, og i de første år blev Martinus fødselsdag altid festligholdt i deres hjem.

I 1929 fortalte familien Ivert, at de havde lært

en ung tiltalende mand at kende. Denne unge mand hed Erik Gerner Larsson og var 22 år. Martinus blev præsenteret for Gerner Larsson, og Martinus så straks at han skulle være hans første medarbejder. Erik Gerner Larsson var Martinus sekretær og medarbejder til Gerner Larssons død den 4/1 1973.

1921 Oluf Palm og hustru Kate. Oluf Palm døde den 22. september 1980 efter nogen tids sygdom.

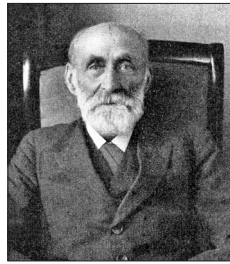
Ægteparret Palm var nære venner med Lars Nibelvang og fik herigennem kendskab til Martinus og hans kosmologi. Familien Palm blev også Martinus nære venner, og han besøgte dem jævnligt i deres hjem. De deltog ikke fysisk i arbejdet med "Sagen".

Ægteparret Palm var oprindelig begge uddannet hos tøjfirmaet Fønnesbeck. Oluf Palm blev senere ejendomsmægler. Oluf og Kate Palm var med i det panel der udspurgte Martinus med henblik på at optage Martinus erindringer på bånd, med henblik på senere at udgive dem i bogform. Martinus ville ikke have at de skulle udgives i hans levetid.

Oluf Palm deltog i den spiritistiske seance hvor Lars Nibelvang, efter sin død, tilkendegav at han ønskede at "den sorte bog", han havde skrevet om Martinus, skulle tilintetgøres, da den ikke svarede til virkeligheden. Det var ægteparret Palm der henvendte sig til Lars Nibelvangs enke og meddelte hende det, de havde oplevet under seancen. De opfordrede hende til at brænde den "Sorte bog". Det var hun ikke rigtig indstillet på. De lod derfor Martinus læse den. Han brød sig heller ikke om den, hvilket jo var meget naturligt. Den blev derefter destrueret af Nibelvangs enke.

Under Oluf Palms svære sygdom, der resulterede i hans død på Frederiksberg Hospital, oplevede Palm at Martinus besøgte ham og vinkede til ham, uden at Martinus fysisk havde været tilstede. Notater i Per Thorells dagbøger.

1928 Bernhard Løw, Kirkevej 23, Ordrup. Født 1843 død d. 16. juni 1931.

Martinus lærte Bernhard Løw at kende i 1928 via en henvendelse fra Martinus til Dir. Carl Vett (Wessel & Vett magasiner). Løw var formand for Antroposofisk Samfund i Danmark. Martinus vennekreds havde indtil dette tidspunkt kun bestået af en halv

snes mennesker. Gennem Bernhard Løw lærte Martinus mange nye mennesker at kende. Martinus holdt i en periode foredrag for interesserede mennesker i Løws hjem under private former. Han holdt sit første egentlige offentlige foredrag den 1. dec. 1930 kl. 20 i Højskoleforeningens foredragsaal, Forhåbningsholms Alle, hvor der var langt over 100 tilhørere.

Bernhard Løw havde lovet Martinus at betale for udgivelsen af første bind af Livets bog. Trykningen blev påbegyndt i marts 1930. Løw døde inden bogen blev trykt. Han så kun de tre første kapitler, men hans enke Augusta Løw stod ved sin mands ord og betalte for bogens trykning. Bogen udkom i 1932. Løw betalte for trykning af 1000 eksemplarer, men med venners hjælp blev første oplag trykt i 2000 eksemplarer.

Bernhard Løw betalte også i den første tid lønnen til Erik Gerner Larsson, så han kunne arbejde fuldtids for Martinus. Det var Bernhard Løw, der forærede Martinus et værdifuldt guldlommeur, som er omtalt i denne bog i flere sammenhænge. Bernhard Løw ejede et klokkestøberi.

(Kosmos 1933, årg. 1, hefte 3 side 6) og (Martinus som vi husker ham)

1928 Gregersen, frøken. Boende Lykkesholms Alle 7 A, Frederiksberg.

Frøken Gregersen var interesseret i antroposofi, og fik, så vidt jeg forstår, kontakt med Martinus da han i 1928 via sine foredrag hos Bernhard Løw fik forbindelse med den antroposofiske kreds omkring Bernhard Løw. Frøken Gregersen var veninde med Charlotte

Olufsberg og Nicoline Lundbeck. Det var gennem Frk. Gregersen at Charlotte Olufsberg og Lundbeck-familien lærte Martinus at kende.

1928 Charlotte Olufsberg, Død 17. juni 1955.

Charlotte Olufsberg lærte Martinus at kende gennem sin veninde Nicoline Lundbeck, og blev hurtigt meget interesseret i Martinus kosmiske analyser.

Charlotte Olufsberg forærede i 1934 et beløb på 20.000 kr. til støtte for opførelsen af Kosmos Ferieby i Klint. De blev givet til Martinus, men blev brugt til at købe arealet samt til at betale materialerne til de første syv sommerhuse der blev opført på grunden. Feriebyen i Klint åbnede i 1935.

(Julekosmos 1955 side 33. Olufsberg in memoriam)

1928 Nicoline Lundbeck, gift med journalist H. Lundbeck. Boede ved Utterslev mose. Død 22. maj 1948.

Nicolines mand, journalist ved Social-Demokraten H. Lundbeck boede ikke i hjemmet ved Utterslev mose. Han boede stort set permanent på Bornholm, og var derfor ikke i kontakt med Martinus, og havde ingen indflydelse på sin families hjælp til Martinus. H. Lundbeck døde i 1937 eller 1938.

Nicoline Lundbeck havde fire børn, Alf Lundbeck (først bogholder, senere fabrikant) og en datter Karen (gift Bergstrøm), samt to sønner der ikke havde nogen interesse for Martinus og kosmologien, og derfor aldrig deltog i samværet.

Nicoline Lundbeck kom i kontakt med Martinus gennem en veninde, frøken Gregersen som boende Lykkesholms Alle 7 A, Frederiksberg.

Der blev i de første år arrangeret en ugentlig sammenkomst i Lundbecks hjem.

Nicoline Lundbeck og sønnen Alf understøttede Martinus økonomisk i en lang årrække. Familien ændrede helt deres levevis og spisevaner hen imod det Martinus anbefalede. (Kosmos 1948 årg. 16 hefte 5 side 12).

1928 Alf Lundbeck, Fabrikant, født 1904. Død i 1990.

Alf Lundbeck var søn af Nicoline Lundbeck og lærte Martinus at kende ved at deltage i et møde hos frøken Gregersen, hvor Martinus talte. Alf Lundbeck var da 24 år. Han understøttede i en årrække Martinus økonomisk sammen med sin mor Nicoline Lundbeck. Alf Lundbeck har skrevet et manuskript til en bog om den tid, hvor han havde nær kontakt med Martinus. Han kaldte manuskriptet: "Dage med Martinus 1928 – 1932". Manuskriptet er aldrig blevet trykt, men jeg har fået et eksemplar foræret af Per Thorell, til hvem Lundbeck havde foræret dette inden han døde. På dette tidspunkt var Alf Lundbeck meget svagsynet og kunne ikke mere læse.

Alf Lundbeck blev gift som 40-årig i 1944.

1928 Riis-Magnussen, revisor. Døde i påsken 1932 af et apoplektisk tilfælde.

Riis-Magnussen kom i kontakt med Martinus, fordi han hørte til kredsen omkring Bernhard Løw og Antroposofien. Alf Lundbeck mødte ham første gang til et møde hos Bernhard Løw i 1928. Alf Lundbeck noterede, at hverken han eller Erik Gerner Larsson fandt ham særlig sympatisk.

Efter et stykke tid blev Riis-Magnussen så interesseret i Martinus kosmiske analyser, at han begyndte at understøtte Martinus med et månedligt beløb. Han understøttede i hvert fald Martinus i 1929 og antagelig tidligere. Da Lars Nibelvang langsomt trak sig bort fra Martinus nærmeste kreds tog Riis-Magnus-

sen Nibelvangs parti, og Riis-Magnussens månedlige støtte til Martinus ophørte derfor i 1930. Forinden var Martinus ellers i en periode hos Riis-Magnussen en aften om ugen.

1929 Erik Gerner Larsson, født 15. marts 1907 død den 4/1 1973. Var uddannet i gartnerfaget.

Erik Gerner Larsson blev præsenteret for Martinus i 1929 som 22 årig ved en sammenkomst hos tandlæge Ivert i Hillerød. Martinus fornemmede straks intuitivt, at Erik Gerner Larsson skulle være hans første medarbejder og personlige elev. Han kom

hurtig i Martinus tjeneste, idet Bernhard Løw betalte ham løn så han kunne arbejde heltids for Martinus. Erik Gerner Larsson var Martinus sekretær gennem hele resten af sit liv.

Han skrev artikler og bøger, og holdt foredrag om Martinus kosmologi i Danmark og i udlandet indtil et par år før sin død i 1973. Han skrev en stor kursusvejledning og et par introduktionsbøger, hvor han fortæller om Martinus og hans kosmologi. Endvidere har han skrevet en digtsamling: ” Fremtidens land”, Axels Andersens Forlag 1933.

(Kosmos 1937, 5. årg. Hefte 2 side 20 – 22. ”30 år” og Martinus som vi husker ham)

Erik Gerner Larsson blev gift med Thora i september 1933. De blev skilt igen omkring august 1942. Derefter giftede Gerner Larsson sig i maj 1944 med Inger Gaarde, datter af sparekassefuldmægtig Viggo Gaarde Odense. Samtidig med at Erik Gerner Larsson giftede sig med Inger Gaarde, giftede Mogens Munch sig med Thora Hammerlund (meddelt i Kontaktbrev af 26/5 1944) Inger Gaarde arbejdede også for Martinus, hvilket er omtalt forskellige steder i bogen. De fik en datter Anne i oktober 1946. Ægteskabet holdt dog ikke længere end til slutningen af 1951 hvor de igen blev skilt. Han blev i 1952 gift med Lise Duus Christensen. Med Lise fik han sønnen Kim. Han blev også skilt fra Lise, og blev derefter gift med Birthe Frimar Larsen,

datter af kontorchef Frimar Larsen, Nilfisk, som han var gift med til sin død. Med Birthe fik han datteren Pia.

1929 Lars Nielsen, Århus. Død januar 1940, hustru Amalie Nielsen.

Lars Nielsen tilhørte kredsen omkring Bernhard Løw og Antroposofien. Han henvendte sig til Martinus i 1929. Blev en af Martinus trofaste støtter. Han betød meget for studiekredsen i Århus. Amalie Niensens interesse for kosmologien var fuldt på højde

med hendes mands. Det var hos ægteparret Nielsen i Århus, Martinus boede da han holdt sit allerførste offentlige foredrag der blev holdt i Århus i 1930. Familien Nielsen var vegetarer.

(Alf Lundbecks erindringer og Kosmos 1940, 8. årg. Hefte 3 side 100-101)

I forbindelse med udgivelsen af første bind af Livets Bog der blev trykt i 2000 eksemplarer, hvoraf Bernhard Løw betalte de 1000 eksemplarer, lånte Lars og Amalie Nielsen, i 1932, Martinus 2000 kr. der skulle bruges til at betale en del af de resterende 1000 eksemplarer. Se Martinus brev til hr. og fru. Nielsen dateret 22. oktober 1932.

Lars Nielsen døde den 7. januar 1940, og Martinus skrev en nekrolog i Kosmos, januar 1940 side 100.

Erik Gerner Larsen foretog begravelsen, hvilket var første gang at Sagen forestod en begravelse. Handlingsforløbet ved begravelsen har Henrik Voss beskrevet i Kosmos, januar 1940 side 101. Jeg gengiver begge tekster nedenfor:

Lars Nielsen.

En Dag i Paasken 1929 modtog jeg Besøg af en Herre, hvis Ærinde var, paa egne og nogle faa andre Menneskers Vegne, at anmode mig om en Sammenkomst. Disse Mennesker tilhørte Hr. Bernhard Løvs antroposofiske Gruppe i Aarhus og var paa Besøg her i Kø-

benhavn i Anledning af nogle Paaskeforedrag der blev afholdt i Hr. Løws københavnske Gruppe. Den nævnte Herre var Lars Nielsen. Og dette Besøg blev, foruden at være det første udløsende Moment for Skabelsen af min Sags nuværende Aarhuskreds, ogsaa mit første Møde med en af de Mænd, der herefter indtil hundrede Procent skulde vandre i min Sags Tjeneste.

Og mere trofast Discipel har min Sag aldrig haft. Lars Nielsen gav sig selv helt. Enhver Smule af hans sparsomme Fritid blev utrolig udnyttet, dels til Studier af mine Skrifter og dels i Arbejdet for Kredsen i Aarhus og for „Kosmos”. Talrige er de Breve, Lars Nielsen igennem Aarene har sendt her til Bureauet i Kredsens og Bladets Tjeneste. Alle var de Udtryk for en ualmindelig stor Kærlighed og kolossal Energi.

Men nu er denne Energi forstummet, og der kommer ikke flere Breve fra Lars Nielsen, thi Gud har ført ham til et andet Plan, til en ophøjet og lysende Himmel i sit umaadelige Rige, hvor det er os alle beskaaret at skulle mødes i et straalende Gensyn.

Samtidig vil jeg gerne have Lov til at udtrykke min inderligste Tak til Fru Amalie Lars Nielsen, for hvad hun i Forening med sin Mand har været for mig og mit Arbejde. Den overordentlige store Kærlighed og Omsorg, der blev mig tildelt i det Lars Nielsenske Hjem, har for mig været en Borgen for, at Lars Nielsen, i sin flittige Stræben for min Sag, havde en ualmindelig stimulerende og trofast Støtte i sin Hustru, der helt og fuldt delte sin Mands Interesse for mit Arbejde.

Endnu engang Tak, kære Fru Lars Nielsen, og paa Gensyn.

Martinus.

Lars Nielsens Begravelse.

Søndag den 7. Januar 1910 begravedes i Aarhus en af Sagens gode Mænd, Lars Nielsen. Indfrie et gammelt Løfte foretog Sekretær Gerner Larsson Begravelsen og inddrog dermed et nyt Felt under Sagens Rammer.

Jeg vil forsøge at skildre mine Indtryk fra denne Begivenhed. Begravelsen var ansat til Kl. 13,45, og paa dette Tidspunkt var vi sam-

let ca. hundrede Mennesker, hovedsageligt Deltagere fra Studiekredsen i Aarhus, i hvilken Lars Nielsen havde været den drivende Kraft, altid paa Færde med sit lyse Smil og sine venlige Formaninger om at give Møde.

Saa aabnedes Dørene til Kapellet, og vi gik ind. Midt for det lysende gyldne Kors i Kapellet's Baggrund stod Kisten dækket af Sagens skønne Flag. Det var for os, der har lært at elske dette smukke Symbol, et opløftende Syn. Fra selve Livets Hovedsymbol straaledede seks Grundenergiers klare, rene Farver ned til alle Sider. Dette Syn skabte en umiddelbar Følelse af Fred, Harmoni og Glæde. Fra Orglet præluderedes, indtil Følget var paa Plads, og saa lød Salmen „Altid frejdig naar du gaar”. Et Øjeblik's Stilhed, og nu staaer Gerner Larsson paa Trappen ved Kistens Hovedgærde. Stilfærdigt, smukt og naturligt, som havde han mange Gange før forrettet Begravelser, talte Gerner Larsson til Vennen Lars Nielsen. „Kæmp for alt, hvad du bar kært, dø om saa det gælder!” sang vi i Salmen. Dette kunde saa helt og fuldt staa som Motto over Lars Nielsens Liv. Lars Nielsen havde altid været et søgende Menneske og var til sidst fundet ind til det, som for ham var Sandheden. Vi vil alle huske hans utrættelige Arbejde for Sagen. Hans lyse og kærlige Sind. Han havde faaet Vished for, at Døden ikke eksisterede som det Mørke, vi almindeligvis tror den er, men kun som et Led i den Kontrast, der er nødvendig, for at Lyset i det hele taget kan opleves. Hast forstod, at Legemet kun er et Redskab for Jeget og ikke identisk med det. Legemet forgaar, men Aanden vandrer videre ind til friere, lysere og lykkeligere Tilværelser end den, den forlod. Betragter vi Verden omkring os, vil vi let forfalde til Modløshed, men midt i denne Verden staaer det til os selv at skabe Paradiset. Himlen er ikke et Sted henne, men beror kun paa vor egen indre Tilstand. Der, hvor der er Fred og Harmoni i Sindet, der findes Lykken og Paradiset!

Gud er ligesom blevet borte for os, dette er Menneskehedens største Tragedie. Lars Nielsen ejede den lykkelige Evne at kunne se Gud i alle Ting og levede sit Liv ud fra denne Erkendelse. Han havde forstaaet Reinkarnationstanken, forstaaet at dette Jordliv kun var et Led i en uendelig Kæde af Liv paa det le-

vende Væsens evige Vandring fra en primitiv til en mere og mere fuldkommen Tilværelse. Gerner Larsson bragte nu Lars Nielsen en Hilsen og Tak fra Martinus og sig selv og vendte sig derefter til Fru Lars Njelsen: Vel staar vi i dag ved en Kiste, der indeholder de sidste Rester af et udtjent og udslidt Redskab, men De, kære Fru Lars Nielsen, ved som jeg, at Lars Nielsen er ikke der, men at han er gaaet ind til en lys og straalende Tilværelse, befriet for alle de Lidelser, som klæber ved Livet i vor Verden. Ingen af os vil derfor kunne se paa det, som her er sket, med Sorg, - jeg ved, at De smiler gennem Taarer og glæder Dem over det Lys. det blev ham beskaaren at opleve. Vi siger ham et lev vel!

Orgelet intonerer og vi synger Salmen „Herrens Venner ingensinde mødes skal for sidste Gang"! Derefter bærer Slægtninge og Venner Kisten til Graven. Her bragte Gerner Larsson Lars Nielsen en sidste hilsen og tak fra hans Hustru og fra Sagens Venner, og smukt og fuldtonende klinger Salmen „Dejlig er Jorden" udover den stille, sneklædte Kirkegaard.

Vi har oplevet en Begravelse, der formede sig som en stilfærdig, smuk Højtidelighed uden det Islæt af Sorg og Mørke, som almindeligvis gør en Begravelse til en Lidelse at overvære. Jeg læste i Ansigterne Kærlighed og, Sympati, netop de Udstraalinger, som gør denne Begravelse til en uforglemmelig Oplevelse for mig

Henrik Voss.

Studickresdeltagere i Aarhus har i Fællesskab besluttet at skænke Fru Lars Nielsen en Sten til hendes Mands Gravsted. Samtidigt har Martinus skænket Fru Lars Nielsen Hovedsymbolet paa Livets Bog i Bronze til at anbringe paa Stenen.

1930 Jens Cavling. Født 1910, døde af kræft 52 år gammel i 1962, gift med Vera Cavling. Født 17. december 1920.

Jens Cavling var søn af chefredaktør Henrik Cavling ved Politiken. Han gik i samme skole og var ven med Erik Gerner Larsson, da

Martinus stiftede bekendtskab med Gerner Larsson. Jens fik gennem sit venskab med Erik Gerner Larsson kendskab til Martinus. Jens Cavling læste på Polyteknisk læreanstalt men tog ikke eksamen. Jens var næsten hver sommer på Kosmos Feriekoloni i Klint, og lærte her

sin kone Vera at kende i sommeren 1944. De blev gift i 1952, og flyttede ind på Molktesvej 46, Frederiksberg. De boede således nær på Martinus Institut, og Martinus og Gerner Larsson gik ofte over til dem. Jens havde allerede inden han mødte Vera fået en betydelig arv fra sin fader, og behøvede derfor ikke at arbejde for at klare dagen og vejen. Jens arbejdede i nogle år på Institutet med trykkeriet og andet arbejde.

Jens Cavling var den der fik ansvaret for optagelserne af foredrag på den første stålbandoptager, som Martinus fik foræret.

Jens far Henrik Cavling købte inden sin død i 1933, Stutgården ved Hillerød, hvor hans enke Kirstine Cavling boede til sin død. Hun var også interesseret i Martinus åndsvidenskab, og Martinus besøgte Henrik og Kirstine Cavling to gange på Stutgården inden Henrik Cavlings død. Efter Henrik Cavlings død besøgte Martinus af og til Kirstine sammen med Jens og Vera. Kirstine var ofte vært for Martinus udenlandske gæster. Bl.a. var Poul Brunton på besøg flere gange under sit ophold i Danmark. Det var Jens og Vera der kørte Martinus gæster rundt, og var sammen med dem hos Kirstine på Stutgården. Jens og Vera var også ofte tolk ved Martinus samtaler med udenlandske gæster.

Såvel Kirstine Cavling som Jens og Vera Cavling støttede ofte Martinus økonomisk. Særlig ved terminerne hvor der skulle betales mange penge.

Det var Jens og Vera Cavling der betalte for Martinus ophold og behandling på Lukasstiftelsen, som jo var et privat drevet hospital.

Læs mere om Vera Cavling efterfølgende under "1943 Vera Cavling".

1930 Mogens Munch. Født 27. april 1913. Gift med Thora Hammerlund som døde 2. april 1951.

Mogens Munch havde oprindeligt været spejder sammen med Erik Gerner Larsson. Mogens Munch stiftede bekendtskab med Martinus som 17 årig i 1930. Tog filosofikum i 1932. (Skrev sine første artikler i Kosmos 1933). Blev derefter ingeniør i 1938.

Blev tilknyttet Martinus arbejde som underviser ved studiekredsarbejdet 1936. (Kosmos 1936, årg. 4 hefte 9 side 140 – 141).

Efter at Mogens Munch havde arbejdet for Martinus i en årrække, opstod der nogle misforståelser Mogens Munch og Martinus imellem. Misforståelser som det ser ud til at Erik Gerner Larsson var skyld i.

Mogens Munch ophørte med at arbejde for Martinus i slutningen af 1950 eller begyndelsen af 1951. Han virkede nu som ingeniør i overensstemmelse med sin uddannelse. Han lever endnu i 2003 i Jylland i bedste velgående. Han blev inviteret til at holde foredrag i 1994 og 1996 på mindedagene for Martinus.

1930 Eigil Hansen, Ekspeditionssekretær, cand. jur.

Skrev allerede en artikel i Kosmos 1933. Han blev Martinus juridiske rådgiver helt fra starten og var det gennem alle årene. Eigil Hansen var kontorchef i Frederiksberg Skattevæsen og havde derfor stor kendskab til juridiske og

skattemæssige forhold. Han var Martinus og Sagens revisor helt fra begyndelsen og til revisorarbejdet blev overtaget af revisor Finn Bentzen.

Han var medlem af det første ”Råd” der bestod af Martinus, Eigil Hansen og Erik Gerner Larsson.

(Kosmos 1941 årg. 9 hefte 12 side 61-63).

1930 Henny Bøgedal (født Dencker), født 1926. Gift med ingeniør Aage Bøgedal, boende Thyborøn Alle 66, 2720 Vanløse hvor ingeniør Thorkild Feldborg også bor.

Henny Dencker boede omkring 1930 sammen med sine forældre i et hus på hjørnet af Jernbane Alle og Højholtvej i Vanløse. Her boede de som nabo til en familie, som kendte Martinus og var meget interesseret i hans kosmologiske foredrag. Dette bekendtskab samt kendskab til Bernhard

Løw og Antroposofien fik Hennys far, Kai Dencker, til også at interessere sig for Martinus. Kai Dencker fik nær kontakt med Martinus, og Martinus kom jævnligt i hjemmet og havde mange dybsindige samtaler med Hennys far. Henny var på dette tidspunkt omkring 5 år. Hun fortæller at hun ofte sad under bordet og hørte på de voksnes samtale. Dette bevirkede at Henny Dencker også fik stor interesse for Martinus. Dette udviklede sig så hun, da hun blev ældre, sluttede sig til kredsen omkring Martinus, hvor hun bl. a. også hjalp meget med de praktiske arbejder i såvel i feriekolonien i Klint som på Mariendalsvej. Hun havde nær kontakt med Martinus personligt gennem hele livet indtil Martinus død. Henny Dencker arbejdede også en årrække for Sam Zinglersen som redaktionssekretær i Zinglersens Forlag.

Henny Denkers far og mor.

1930 I. G. Hannemann, Professor, Dr. techn., Civilingeniør, København. Født 1907, død 1980.

I. G. Hannemann stiftede tidligt bekendtskab med Martinus, da han var nevø til Bernhard Løw. Han har antageligt mødt Martinus første gang ved et af møderne hos Bernhard Løw, hvor Martinus holdt foredrag (før 1930). Hannemann overværede også Martinus første offentlige foredrag i 1930.

Hannemann begyndte at skrive artikler i Kosmos i 1940. Den første artikel havde titlen "Den moderne videnskab kontra Martinus' analyser".

Den 9. november 1945 forsvarede Hannemann sin doktorgrad ved den polytekniske læreanstalt.

Han skrev to bøger inspireret af Martinus kosmologi. Den første i 1970 med titlerne "Mennesket den absurde robot?", og i 1983 en bog med titlen "Er Gud en realitet?". Bogen blev trykt efter hans død, på grundlag af et færdigt manuskript afsluttet lige før han døde i 1980. Han stiftede af egne midler "M – fonden", i 1970. Han var selv formand for fonden til sin død i 1980. Medens Hannemann var formand sad blandt andre Werner Rasmussen i bestyrelsen. Werner Rasmussen blev bestyrelsesformand ved Hannemanns død i 1980. Fondens har bl. a. givet støtte til udgivelse af Per Bruus-Jensens bog "Eksistens og udødelighed". Fondens blev nedlagt i begyndelsen af 80-erne, og restbeløbet på 35.000 kr. blev givet til bogforlaget "Kosmologisk Information", der har hjemsted i Klint. Den gang ledet af Gunder Frederiksen. Forlaget specialiserede sig i at udgive sekundærlitteratur om Martinus og hans verdensbillede, og udgiver fortsat tidsskriftet "Den Ny Verdens-IMPULS". Det er nu Ruth Olsen, Klintvej 104, Klint, der er redaktør af tidsskriftet, men Gunder Frederiksen er fortsat formand for bestyrelsen.

Hannemann var en varm fortæller for Martinus kosmologi og bestræbte sig på at beskrive den med et sprogbrug, så det kunne fange videnskabeligt uddannede menneskers inte-

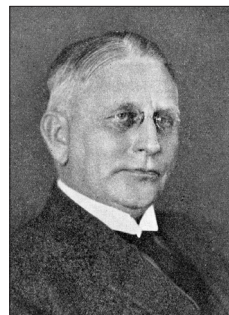
resse. Hannemann holdt som regel tale ved højtidelige lejligheder som f. eks. ved Martinus runde fødselsdage. Der opstod forskellige misforståelser mennesker imellem vedrørende Martinus særlige seksuelle natur, idet han var "dobbeltpolet", en tilstand som nogle mennesker ikke rigtig forstår. Disse misforståelser satte Hannemann på plads i sin festtale til Martinus 75-års fødselsdag.

1931 Ralf Gøbel, politimester. Født 1918.

Ralf Gøbels søster, Hjørdis Bille, var ansat på Valdemar Pedersens Bogtrykkeri, Åboulevarden 20, København, hvor 1. bind af livets bog blev trykt. Ralf Gøbel var på det tidspunkt (i 1930) kun 12 år, men begyndte at læse Martinus bøger i 1934.

Gøbel havde ikke en mere personlig kontakt med Martinus, og var således ikke i inderkredsen om Martinus.

1932 Carl Asche, dr. jur.

Martinus gav sit manuskript til "Fortalen" til Livets Bog til nogle af sine venner, heriblandt Carl Asche, så de kunne læse det inden det gik i trykken. Flere af dem heriblandt Asche mente, at det ikke var skrevet så godt. Asche tilbød endda at Martinus blot skulle give ham ideerne, så skulle han nok skrive dem på et smukt dansk. Dette blev Martinus meget ked af og skuffet over.

Carl Asche skrev en hel række artikler i første årgang af Kosmos i 1933, heriblandt en meget rosende artikel om første bind af Livets Bog. Kosmos august 1933 side 12–15.

Carl Asche begik efter sigende selvmord på et tidspunkt under anden verdenskrig. Carl Asche var egentlig tysker, men havde bosat sig i Danmark.

1932 J. Jespersen, grosserer.

Skrev en artikel i første årgang af Kosmos i 1933. Var meget interesseret i Martinus kosmologi.

Han havde på et tidspunkt købt ejendommen Mariendalsvej 94 - 96 med henblik på at anvende den til spiritistiske seancer. Den store sal havde han indrettet som et kirkerum.

Dette blev ikke til noget, og i

1943 solgte han ejendommen til Martinus på meget favorable betingelser. Jespersen var en af Martinus nære venner.

Han døde efter sigende under 2. verdenskrig da han blive ramt af et projektil, der efter at have ramt stenbroen sprang op og dræbte ham medens han stod med sin cykel og ventede på at skyderiet skulle ophøre. Det var i 1944 eller 1945.

1932 Nikolaj C. Christensen, kontorchef, gift med Hera Christensen.

Nikolaj Christensen skrev allerede artikler i Kosmos årgang 1932.

Han var Martinus regnskabsfører i en årrække, og arbejdede på at indtræde i studiekredsarbejdet.

(Kosmos 1941 årg. 9 hefte 12 side 61-63).

I 1944 bliver Hera Christensen også medarbejder, og fik i første omgang til opgave at varetage forskelligt kontorarbejde. Hun havde dog som hovedopgave at assistere sin mand Nikolaj Christensen med bogføringsarbejdet, samt at skrive stencils for korre-

spondanceafdelingen (Kosmos 1944 årg. 12 hefte 3 side 9-12).

Nikolaj Christensen holdt hovedtalen ved Martinus 50-års fødselsdag i Villa Rosenberg i 1940.

1932 Peter P. Fixen, snedkermester, Odense.

Peter Fixen havde sit eget snedkerfirma i Odense. Han fik tidligt interesse for Martinus kosmologi, og blev hurtigt nær ven af Martinus. Peter Fixen var med, da Martinus købte det første stykke jord til Kosmos feriekoloni i 1934. Peter Fixen fik også til opgave at opføre de første 7 sommerhuse på arealet. Det er de syv sommerhuse der stadig ligger på række syd for Klintvej, modsat vandet, og ud til det store åbne fællesareal med flagstangen, der stækker sig hen til landevejen. Arbejdet blev udført ved at Fixen sendte håndværkere fra Odense over til Klint hvor de byggede huse efter hans tegninger.

1932 Henrik Voss, overassistent. Gift med Jane Voss.

Henrik Voss var ansat ved Statsbanernes oplysning 1701, hvor han bl.a. udarbejdede køreplaner for togene over hele landet.

Han skrev allerede i 1933 en artikel i Kosmos.

Han blev leder af studiekredsarbejdet i Roskilde. Var også med til Martinus 50-års fødsels-

dag i 1940.

(Kosmos 1941 årg. 9 hefte 12 side 61-63).

1933 Helmer Fogedgaard. Født 21. juli 1907, død på plejehjemmet Danahus i Rudkøbing den 19. januar 2002.

Helmer Fogedgaard fik kendskab til Martinus ved at læse de første trykte artikler i det okkulte tidsskrift "OM". Helmer Fogedgaard blev hurtigt klar over den sandhed, som lå i Martinus kosmiske analyser. Han korresponderede med Martinus, var med i sommerarrangementer i Kosmos Ferieby, og skrev en række artikler i Kosmos.

Han oprettede en studiekreds i Martinus kosmologi i Rudkøbing, i hvilken såvel Martinus som Erik Gerner Larsson og Mogens Munch jævnlige holdt foredrag.

Helmer Fogedgaard var meget interesseret i okkultisme og var meget søgende. Han startede tidsskriftet *Okkultisten* hvor han i de første år var redaktør, men af forskellige årsager overgav han redaktørposten til andre efter 4 år. Dette var til stor skade for tidsskriftet, og et par år senere blev han igen redaktør, men i samarbejde med en anden. Tidsskriftet udkom i perioden 1940 til 1950. Fogedgaard har efterfølgende været medarbejder på tidsskrifterne "To Verdener" der udkom i 1951 til 1953 og *Psykisk Forum* der udkom fra 1954. Han skrev om Martinus og deltog i den løbende debat.

Han var nær ven med Lars Nibelvang som også skrev i *Okkultisten*.

Ud over at have startet og udgivet tidsskriftet *Okkultisten* havde Fogedgaard forinden, fra 1932 til 1939, været redaktør af *Tidsskrift for Eksperimenterende Radioamatører: "OZ"*. Han startede og udgav tidsskriftet "International Grafik". Startede og var medredaktør af bladet "Vennen" (tidsskrift for homofile). Har været redaktør af et tidsskrift for ekslibris, og havde samlet den største ekslibrissamling i Danmark (denne samling forærede han før sin død til kunstmuseet i Frederikshavn).

Helmer Fogedgaard var meget udadvendt, deltog i mange forskellige debatter, også på lokalt plan, hvor han skrev et utal af læserbreve og artikler til aviser. Han var meget sandhedssøgende, skrev også enkelte kritiske artikler om Martinus kosmologi, og ville egentlig gerne være en af Martinus nære medarbejdere. Det blev han imidlertid aldrig på grund af sin debatterende indstilling.

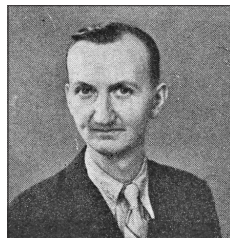
Det er brevvekslingen, som Helmer Fogedgaard havde med Martinus, der har givet os en klar indsigt i Martinus og i særdeleshed Erik Gerner Larssons holdning til tidsskriftet *Okkultisten*.

1933 (ca.) *Fabrikant Robert Petersen.*

Robert Petersen havde en lampeskærmsfabrik. Han var meget fiks på fingrene, og lavede en model af den nye foredragssal i Kosmos Ferieby, som er vist i en artikel i *Julekosmos* 1960-61 side 11. Robert Petersen modellerede også en buste af Martinus vist i *Julekosmos* 1957 side 41.

1933 *Hans Bønnelycke*

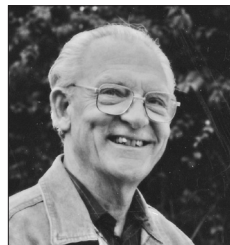

Hans Bønnelycke blev knyttet til den nyligt oprettede Korrespondanceafdeling som referent af Martinus foredrag og til besvarelse af breve. (*Kosmos* 1941 årg. 9 hefte 12 side 61-63).

Bønnelycke gav en serie referater af Martinus foredrag i Klint i sommeren 1941 til Arne Friis. Nogle af disse referater har jeg taget med i nærværende bog, idet de viser Martinus holdning til krigen.

Hans Bønnelycke var meget dygtig til at stenografere, det var Inger Nørregård (senere gift med Henning Laug) og Lisbeth Dam også. De tre delte i en årrække arbejdet med at stenografere Martinus foredrag. Det var under krigen og nogle år efter, altså før foredragene blev optaget på bånd.

1933 *Verner Mogensen. Født 1921, bor Toftesvinget 33, 8250 Egå*

Verner Mogensen fik kendskab til Martinus gennem Martinus artikler i tidsskriftet OM.

Verner Mogensen dannede, sammen med hovedsagelig jævnaldrende skolekammerater, alle fra Århus, en lille Martinus-interesseret gruppe.

Gruppen bestod af Hans Henning Withus, Aage Valbak, Paul Arland, Thok Søndergård

og Svend Hauerbach. De deltog i studiekredsen om Martinus kosmologi i Århus og var i en årrække omkring 1940 kursister i Kosmos Feriekoloni i Klint.

Verner Mogensen har skrevet lidt om sine oplevelser i Klint i disse år. Han havde personlig kontakt med Helmer Fogedgaard, Konrad Kristensen og Lars Nibelvang m. fl., men hørte ikke til kredsen af personer der var nær på Martinus da han boede i Århus. Verner Mogensen var uddannet som folkeskolelærer, men interesserede sig meget for tryllekunst, og var professionel tryllekunstner i nogle år.

**1933 Eilif Sam Zinglersen. Født den 22/2 1911.
Adresse: Ternevej 5, 2000 Frederiksberg**

Sam Zinglersen er født i Slagelse hvor hans far, Holger Zinglersen, var trædrejer og havde sin egen forretning, hvorfra han solgte drejede træting og piber. Sam Zinglersens fader døde af "Den Spanske Syge". Hans moder giftede sig så igen, denne gang med en guldsmed, men blev

boende på adressen i Slagelse. Ligesom hans moder havde flere børn med sin første mand, fik hun også flere børn med sin guldsmed. En af dem er Mogens Bang Nielsen, som således er Sams halvbroder. Se under: "1945 Mogens Bang Nielsen" i dette afsnit i bogen.

Sam Zinglersen fik først kendskab til Martinus ved at læse hans artikler i det okkulte tidsskrift "OM". På dette tidspunkt var han 20 år. Han begyndte at høre Martinus foredrag i 1937, hvor han gennem sin ven Peter Zacho igen fik henledt sin opmærksomhed på Martinus.

Sam Zinglersen, der fra barns ben havde været interesseret i kryds og tværs, købte på et tidspunkt et forlag som udgav Kryds og Tværsbladet, som han stadig udgiver. Han blev ret velhavende, og han blev en af de store mæcener for Martinus arbejde. Han flyttede til København og boede og drev sit forlag fra Peter Skramsgade nr. 9. Han flyttede herfra til Kristiansgården, København K.

I 1946 købte han et hus og nogle af grundene

i feriekolonien Klint for at støtte Martinus. Han solgte dem igen nogle år senere.

I 1954 købte han Martinus barndomshjem "Moskildvad" i Sindal og restaurerede det, så det blev ført nogenlunde tilbage til Martinus tid.

I 1956 købte han en villa på Frederiksberg, Ternevej nr. 5. Herfra drev Sam nu sin forlagsvirksomhed. Husets baghave støder direkte op til haven bag Martinus Institut på Mariendalsvej, hvor Martinus boede. Derved fik han lejlighed til at være helt tæt på Martinus i de sidste 25 år af Martinus liv. Det betød, at Martinus nu fik sin gang i Zinglersens hus, hvor de ofte havde en aften sammen i venners kreds.

I 1959 fik Sam Zinglersen brugsretten til huset Fyrrebakken i Klint, som han stadig benytter som sommerhus. Huset ligger lige over for Villa Rosenberg. Martinus fik huset foræret af Lilli Nordrup i 1957. På et tidspunkt havde Sam, foruden gaver til Martinus, også ydet Sagen store lån mod sikkerhed i tilgodebeviser. Man enedes efterfølgende om at Sam overtog huset Fyrrebakken i Klint mod at afmelde sine tilgodebeviser.

Sam Zinglersen udgav også bøgerne "Martinus erindringer" og "Martinus som vi husker ham" på sit forlag. I de senere år har han også fået fremstillet nogle informative video- og lydband om Martinus. Disse er fremstillet med salg for øjet, og kan købes hos ham på hans adresse på Frederiksberg. Disse bånd er dog mest af historisk interesse.

I øvrigt var han altid den, der gav økonomisk støtte til Sagen, når det var nødvendigt. I sådanne tilfælde fik Zinglersen pantebreve i nogle af sommerhusene i Klint. Det var også Sam Zinglersen, der i 1961 inviterede Martinus og Peter Zacho på en rejse gennem Ægypten, Jordan og Israel. Herudover har Sam Zinglersen givet Martinus en bil og betalt flere af hans rejser.

1934 N. Rye Jacobsen, sløjdlerer. Født 1903.

N. Rye Jacobsen blev opmærksom på Martinus kosmologi ved at læse de første trykte artikler i det okkulte tidsskrift ved navn "OM". OM er en forkortelse af Okkult Magasin.

Jacobsen boede på Frederiksberg, og opsøgte Martinus på hans bopæl på Joakim Larsens Vej. Martinus boede her sammen med Gerner Larsson, hvor Livets Bogs Bureau også havde til huse. Martinus besøgte ofte Jacobsen og hans kone og de kørte ofte ture sammen. Der opstod hos Martinus et ønske om at oprette en feriekoloni, hvor man sommeren igennem kunne holde foredrag. Det var Rye Jacobsens kone der så en annonce i avisen, hvor en grund ved Klint i Odsherred blev annonceret til salg for 5 øre pr kvadratalen. Denne annonce viste hun Martinus. Martinus besluttede at købe den, og den 5. juni 1934 kørte familien Jacobsen med Martinus, Gerner Larsson, Alf Lundbeck og Peter Fixen op og købte grunden. Fixen fik i 1935 til opgave at opføre de første 7 sommerhuse på arealet. I foråret 1937 gav Martinus Rye Jacobsen den opgave at forestå bygningen af en foredrags-sal på Kolonien. Den blev hurtigt bygget og blev indviet til pinse samme år.

Rye Jacobsen udførte også i perioder vedligeholdelsesarbejder på husene i Feriekolonien sammen med andre frivillige hjælpere.

Rye Jacobsen skrev sin første artikel i Kosmos i 1946.

1934 Benjamin Saxe, direktør, cand. Mag. Født 25/1 1908. Død 27/7 1996. Gift med Elin Saxe. De har to børn Vibeke født 31/7 1950 og Henrik født 10/11 1951.

Benjamin Saxe blev født i Holbæk, hvor han som barn havde kontakt med Mogens Møller. De opretholdt ikke forbindelsen, men kom senere

tæt på hinanden i arbejdet omkring Martinus. Saxe blev Cand. Mag. i dansk og engelsk i 1933. Han blev straks ansat som lærer ved M. Mørks pigeskole i Hillerød, hvor han var ansat til 1946. Herefter blev han pædagogisk direktør i sin faders brevskole (Danmarks Brevskole) på Svanemøllevej i Hellerup,

hvor også hans broder Arno blev ansat som administrator. Han fungerede her til brevskolen blev solgt (efter 1981).

Benjamin Saxe hørte første gang om Martinus omkring 1933. Han havde dog fra begyndelsen ikke nogen større interesse for at udforske Sagen nærmere.

Gennem Saxes venner i Hillerød Tandlægefamilien Ivert, hvis vennekreds også omfattede Lars Nibelvang, blev han efter kort tid interesseret. Saxe blev efterhånden også selv ven med Lars Nibelvang. Dette førte til, at Saxe begyndte at studere Martinus kosmologi.

Benjamin Saxe begyndte at skrive i Kosmos i 1949. Han oversatte Martinus bog: "Omkring min Missions Fødsel" til engelsk i 1954, og begyndte at holde foredrag om Martinus kosmologi i vinteren 1957.

En nærmere kontakt med Martinus kom først i stand, da Martinus i foråret 1969 bad Saxe om at være tolk for sig på en rejse til England. Med på rejsen var endvidere Sam Zinglersen, Tage Buch og hans kone Sysse. Det var først på denne tur at Saxe og Martinus blev dus. Benjamin Saxe havde et ønske om at oprette en brevskole omkring Martinus kosmologi. Det blev af forskellige grunde ikke til noget. Måske mest fordi Erik Gerner Larsson ikke rigtig gik ind for tanken, og efterhånden fik Per Bruus-Jensen lov til at udvikle en sådan brevskole. Saxe underviste flere i personkredsen omkring Martinus i engelsk.

I 1970 oversatte han Ian Stevensons bog "Twenty Cases Suggestive of Reincarnation", som på dansk kom til at hedde "Tyve tilfælde der tyder på reinkarnation". Bogen blev udgivet på forlaget Logos i 1970.

Saxe havde egentlig et stort ønske om at arbejde mere for Martinus end det, han fik mulighed for, men der blev ikke rigtig gjort plads for ham i kredsen omkring Martinus. Det var dog ikke Martinus selv der gjorde pladsen trang.

1935 Åge Valbak. Født 1920. Død 1999. Gift med Inger Valbak.

Åge Valbak stiftede som ung bekendtskab med Martinus sidst i 1930erne da han boede i Århus. Han var med i en lille kreds af unge

mænd, hovedsagelig skolekammerater, der alle boede i Århus og studerede Martinus kosmologi. De deltog en række somre om-

kring 1940 som kursister i Klint. Se nærmere herom ovenfor under Verner Mogensen.

Åge Valbak var fra 1967 - 1973 rektor ved Danmarks sociale højskole. Han havde kontakt med Henny Denker og lavede et interview med hende, som jeg har gengivet her i bogen.

1936 Tage Buch. Født 25. juni 1911 i Sunds. Gift med Margrethe Buch, oftest kaldet Sysse eller Syssen. Bor nu i et rækkehus på adressen Balderparken 44, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tage Buchs far var præst i Sunds, og derefter højskolelærer i Børkop. Familien flyttede derefter til Odense. Tage Buch stiftede bekendtskab med Martinus

kosmologi i 1936 i Odense hvor Erik Gerner Larsson talte i en studiekreds. Han hørte første gang Martinus holde foredrag i 1937 hvor Martinus holdt foredrag i samme studiekreds i Odense. Tage Buch og flere unge mennesker, heriblandt Henning Laug deltog i studiekredsen.

Sidst i trediverne hjalp Tage Buch i perioder Gerner Larsson i gartneriet i Kosmos Ferieby. I 1945 flyttede han permanent til København, og boede i et hus med to lejligheder på adressen Vanløse Alle 80, som han havde købt i fællesskab med Henning Laug. De boede i huset i årene 1953 til 1985.

Inden han rejste til København blev han handelsuddannet hos firmaet Muus i Odense. Derefter var han ansat i Fyns Diskontokasse til 1945. I 1945 giftede han sig med Margrethe (Sysse) og flyttede som nævnt til Kø-

benhavn. Han startede Martinus nye tiltag med trykning af Martinus bøger i kælderen på Institutet i 1949, og han skrev stencils til Kontaktbrevene sammen med Grethe Olsen. Da Martinus købte Klintsøgård arbejdede Tage Buch fuldtids i 1½ år i Kosmos Ferieby. Efterhånden gik han over til andre opgaver, bl.a. med at undervise i kosmologien og andet som, jeg har beskrevet i bogen.

Bortset fra de 1½ års fuldtidsarbejde havde han andet arbejde ved siden af det arbejde han udførte for Martinus. Han arbejdede først i revisionen hos DFDS i 10 år. Fra 1960 til 1967 var han ansat på trykkeri på Polyteknisk Læreranstalt. Derefter blev han ansat hos Tütin og Koch. Han var også i en periode ansat i Varedirektoratet.

I 1950 købte Tage Buch og Henning Laug arbejderboligen beliggende Fyrrebakkevej 14, til en pris af 12.500 Kr.. Efter nogle år trak Laug sig ud af samejet, og Ingrid Okkels overtog Laugs andel. Herefter trak Tage Buch sig ud, ca. 1957, og Ingrid Okkels var derefter enejer af huset.

1936 Henning Laug, Farmaceut. Født 25 december 1913. Død i 1992. Gift med Inge (født Nørregaard).

Henning Laug havde i sin tidlige ungdom nær kontakt med Tage Buch. De stiftede begge bekendtskab med Martinus kosmologi i 1936 i Odense. Henning Laug arbejdede på Island i en periode sidst i trediverne. De købte i fællesskab et hus i Vanløse, på Vanløse Alle 80 i 1953. Tage Buch flyttede i 1986 medens familien Laug blev boende i huset. Henning Laug arbejdede specielt med at oversætte tekster til Esperanto for Martinus.

1937 Peter Zacho, overlærer. Født 1911. Død 1991. Gift med Kirstine Zacho. Født 1913, død 1975

Peter Zacho hørte første gang om Martinus i 1933, som 22 årig, via en kusine Ruth Zacho der havde fået interesse for Martinus analyser. Det var derfor først i 1937,

at han og hans kone Kirsten fik nærmere kontakt med Martinus. Det var efter at de havde overværet et foredrag som Martinus holdt i Odense hvor de boede på dette tidspunkt.

Familien Zacho flyttede fra Odense til København i 1941. Peter og Kirsten Zacho blev begge ansat som lærere på en kommuneskole på Frederiksberg. Herefter havde de en ugentlig aften hvor Martinus kom ud til dem i deres hjem.

Peter Zacho indsamlede på eget initiativ penge til hjælp for Martinus. Han kendte Sam Zinglersen, og henvendte sig bl.a. til ham med opfordring til at støtte Martinus. Dette medførte at Sam Zinglersen begyndte at støtte Martinus. Han var ofte med ved de ugentlige sammenkomster i Zachos hjem. Herved fik han den nære kontakt med Martinus som medførte at han hjalp Martinus økonomisk i et større omfang.

Peter Zacho begyndte at skrive i Kosmos i 1949, og skrev om sig selv i Kosmos 1951 side 16, under overskriften: "En ny Tilværelse".

Aftenerne med Martinus i familien Zachos hjem bevirkede at Zachos to døtre også fik nær kontakt med Martinus, og Birthe Zacho (billedet) kørte ofte sammen med Martinus til Klint. Og børnene var i øvrigt med når familien tog på endagsudflugter med Martinus.

1937 Julius Christensen, skomager. Født 11/5 1902 og Jenny Christensen født 15/4. Datter Käthe (gift Nisdam). Født 11/7 1936.

Julius Christensen havde en skomagerforretning på Amager. Han var gift med Jenny, og de havde en datter Käthe, gift Nisdam.

De boede Gl Jernbanevej 46, Valby. Julius Christensen var ven med Tage Edeling som i 1937 lejede et værelse hos dem. Julius og Tage gik sammen ind og hørte nogle foredrag af Martinus, og de blev begge meget optaget af det Martinus talte om. Julius og Jenny gik dog ikke ind i arbejdet omkring Martinus som Tage Edeling gjorde, men familien deltog hvert år i undervisningen i Kosmos Ferieby hvor de lejede et hus. Da grunde og huse blev solgt i 1947 købte de hus nr. 9, et af de store oprindelige huse, og blev på den måde en del af livet omkring Feriekolonien. Datteren Käthe tilbragte megen tid i Klint, og lærte derved Martinus og hans kosmologi at kende fra barns ben. Hun har venligt lånt mig sine billeder fra årene i Klint.

Käthe.

Det skal bemærkes, at Julius også var ven med Lars Nibelvang, og fik foræret et gennemslag af Lars Nibelvangs manuskript som er gengivet i appendiks A. Julius Christensen lod det indbinde, og fik Martinus til at skrive sin autograf på første side.

Käthe bor nu med sin mand Ove Bergmann i huset i Klint.

1937 Tage Rindum Edeling. Født 22/9 1913. Død 3/7 1995. Gift med Else Edeling.

Tage Edeling var ven med skomager Julius Christensen som boede Gl. Jernbanevej 46, Valby, hvor Tage Edeling lejede et værelse i en periode i 1937, da han var arbejdsløs. De hørte i denne periode nogle af Martinus foredrag som gjorde et stort indtryk på dem begge, og de følte sig stærkt inspireret.

Tage Edeling blev senere kontorchef i F. L. Schmidt. Han arbejdede meget fysisk, både i Martinus Center i Klint og på Mariendalsvej. Her specielt ved ombygningsarbejderne.

I de sidste år af Erik Gerner Larssons levetid, hvor han boede fast i Klint og ikke kom på Institutet på Frederiksberg, var Tage Edeling den der fungerede som kontaktled mellem Martinus og Gerner Larsson.

Tage Edeling var i en periode medlem af rådet for Martinus Åndsvidenskabelige Institut.

1938 Grethe Olsen (gift Brinkhard), født 1907. Døde 2001.

Grethe Olsen og flere i hendes familie havde været interesseret i Martinus kosmologi i nogen tid. Heriblandt også hendes søster Else. Hun deltog allerede i 1938 i studiekredse om Martinus kosmologi. Omkring 1944 begyndte hun at arbejde som frivillig

medhjælper på instituttet, hvor hun passede haven på Mariendalsvej. Hun har på eget forlag skrevet en bog om havedyrkning. Kosmos 1972 side 24.

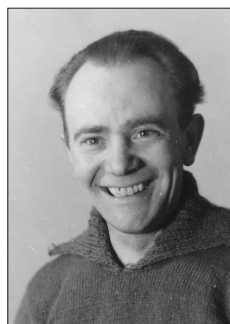
Grethe Brinkhard blev ansat på Institutets kontor 2. jan. 1947. Hun måtte tage sig af mange forskellige opgaver såvel på Mariendalsvej som i Klint. Hun studerede esperanto allerede i 1939, og fik til opgave at hjælpe

Thora Hammerlund med at oversætte Martinus foredrag til esperanto. Hun blev optaget i Rådet på Institutet i 1975. Martinus sagde at hun skulle være formand for Rådet, og det blev effektueret ved Martinus død. Brinkhard var formand for Rådet til sin død i 2001.

1938 Else Olsen. Født 1902

Else Olsen var søster til Grethe Olsen (gift Brinkhard). Else Olsen var veninde med en søster til kontorchef Nikolai Christensen ved navn Viola. Else Olsen forblev ugift hele livet og boede sammen med sin veninde Viola. Else Olsen arbejdede i mange år på kontoret hos Martinus. Hun holdt op med at arbejde på Institutet omkring 1987.

1939 Emil Flygge Jørgensen og hustru Ninna Flygge Jørgensen, Kosmos Feriekoloni.

Emil Flygge Jørgensen, som var uddannet snedker, blev i 1940 ansat som bestyrer af Kosmos Feriekoloni, og Ninna blev leder af feriekoloniens pensionat. (Kosmos 1941 årg. 9 hefte 12 side 61-63).

1941 Thora Hammerlund (først gift med Erik Gerner Larsson, fra 1933 til 1942. Blev derefter gift med Mogens Munch i maj 1944). Død 2. april 1951.

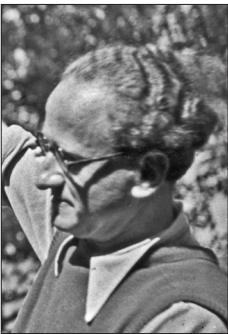
Thora Hammerlund var medarbejder ved korrespondanceafdelingen. Hun var leder af Esperantoafdelingen, og udførte oversættelser til esperanto. Hun var i visse tilfælde tolk for Martinus. Hun oversatte Martinus bog På-

ske til esperanto hvor den fik titlen "Pasko". Hun arbejdede også med oversættelse af Livets Bog til esperanto, men hun døde efter et årelangt sygeleje.

(Kosmos 1941 årg. 9 hefte 12 side 61-63).

1941 Harald Isenstein. Født i Berlin 1898. Død 3. februar 1980.

I begyndelsen af krigen, omkring 1938 - 39 flygtede Harald Isenstein fra Tyskland til Danmark fordi han var jøde, og tyskerne begyndte deres udryddelseskampagne mod jøderne. Da han kom til Danmark fik han kontakt med Martinus.

I sommeren 1941 var billedhugger Harald Isenstein kursist på feriekolonien og modellerede en buste af Martinus. Modelleringsarbejdet blev udført i Villa Rosenberg. Herudover holdt Harald Isenstein små kurser for koloniens beboere i modellering og andre kunstneriske aktiviteter.

Den tysk-danske billedhugger og kunstpædagog Harald Isenstein var en meget anerkendt kunstner. Han var født i Berlin i 1898. Uddannet på kunstakademiet i Berlin. Han udførte mange portrætbuster. Bl. a. af Niels Bohr og Albert Einstein, med hvem han havde et mangeårigt venskab. Isenstein var jøde, flyttede til Danmark, og blev dansk statsborger i 1947. Han boede i Virum ved København. Han flygtede under krigen, i 1943, til Sverige, og kom tilbage til Danmark i 1945. I 1979 fik den da 81-årige kunstner den Vesttyske orden: "Bundesverdienstkreuz af 1. klasse". Ordenen var den 3. højeste i daværende Vesttyskland. Han fik ordenen for sine kunstneriske fortjenester som billedhugger.

Ud over at modellere en buste af Martinus har han modelleret skulpturen "Mor og barn", der står foran Institutet på Mariendalsvej, li-

gesom han udførte en sfinks i porcelæn, der står i Institutets forhal. Han har også malet mindst et billede af Martinus.

Såvel før han flygtede til Sverige som efter, var Isenstein ivrig aktør i sommersæsonen i Klint, hvor han holdt små kurser. Her lærte han kursisterne at modellere buster og figurer.

Isenstein døde den 3. februar 1980.

1941 Inger Gaarde.

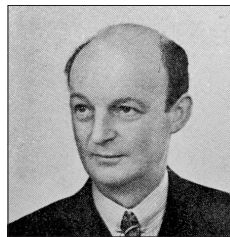
Inger Gaarde var datter af sparekassefuldmægtig Viggo Gaarde i Odense. Hun var sekretær hos Martinus. Hun arbejdede også med at håndkolorere Martinus symboler.

Hun var gift med Erik Gerner Larsson fra maj 1944 – 1951

og fik en datter i oktober 1946. Derefter giftede hun sig med en læge.

Hun skrevet små artikler i Kosmos. Hun udgav i 1946 bogen "Du" på Forlaget Kosmos. (Kosmos 1941 årg. 9 hefte 12 side 61-63).

1941 Viggo Gaarde, Sparekassefuldmægtig, Odense.

Viggo Gaarde har skrevet flere artikler i Kosmos. Gik ind i studiekredsarbejdet i 1941, hvor han overtog ledelsen af studiekredsarbejdet i Svendborg.

(Kosmos 1941 årg. 9 hefte 12 side 61-63).

1941 Werner Rasmussen, direktør, civilingeniør. Født 7. oktober 1916, død 17. april 2004

Werner Rasmussen blev gjort opmærksom på Martinus kosmologi af sin daværende chef professor civilingeniør I. G. Hannemann, på hvis tegnestue han arbejdede. Rasmussen hørte Martinus foredrag

og havde jævnlig kontakt med ham. Hannemann optog Werner Rasmussen i bestyrelsen for "M-fonden" som Hannemann personlig havde oprettet. Ved Hannemanns død i 1980 blev Werner Rasmussen formand for fonden. Fonden har bl. a. givet støtte til udgivelse af Per Bruus-Jensens bog "Eksistens og udødelighed". Fonden blev oprettet i 1970 og nedlagt i begyndelsen af 80-erne.

1941 Lilli Nordrup, født Christensen. Død 13. juni 1957.

Lilli Christensen stiftede bekendtskab med Martinus kosmologi ved en studiekreds i Odense.

Hun flyttede til København og blev gift med grosserer Nordrup. Hun forærede i 1957, efter sin mands død, Martinus og Sagen ejendommen "Fyrrebakken" som er nabo til

Martinus Center i Klint og genbo til "Villa Rosenberg". Lilli Nordrup havde kræft, og lå for døden da overdragelsen fandt sted. Martinus gav i 1959 Sam Zinglersen brugsretten til "Fyrrebakken". Brugsretten gælder så længe Sam Zinglersen lever. (Julekosmos 1957 side 44).

1942 Robert Nielsen gift med Lis.

Robert Nielsen og frue har ikke været aktiv i den nærmeste kreds omkring Martinus, men har i Mange år haft sommerhus i feriebyen.

Der er en lille sjov historie at fortælle om Robert Nielsen.

Han boede under krigen i Roskildegården på Roskildevej, Frederiksberg. Han gik ofte aftenur alene. Her mødte han en mand som han snakkede meget med. De mødte tit hinanden, fulgtes ad og de talte meget sammen.

De kendte ikke hinanden, og på et tidspunkt mødte de ikke hinanden mere. 10 år senere hørte de om Martinus og begyndte at interessere sig for Martinus foredrag. Robert Niel-

sen opdagede derved, at Martinus var den mand som han havde talt med på sine spadsereture om aftenen 10 år tidligere. Robert Nielsen og frue købte sommerhus da grunde og huse blev solgt fra, og De blev også, som mange andre, nogle der var med til at skabe liv i Kosmos Ferieby.

1942 Mogens Møller født 12/3 1914, død 22/3 1980. Ægtefælle Vibeke Møller.

Mogens Møller stiftede bekendtskab med Martinus ved at læse den bog, som Gerner Larsen havde skrevet med titlen:

"Martinus", som han fandt i en bogkasse hos en antikvarboghandler. Mogens Møller henvendte sig straks på Livets Bogs Bureau for at købe mere litteratur. Han fik på denne måde personlig kontakt med Martinus, og i 1943 blev Mogens og Vibeke ansat til forskelligt arbejde i Kosmos Ferieby Klint.

I 1945 opfordrede Martinus Mogens Møller til at oprette foredragsvirksomhed i Jylland. Familien flyttede til Århus, Vestre Ringgade 212. Efterhånden udvidede aktiviteten sig til at omfatte hele landet, inklusive Foredrag på Klint om sommeren. Senere også til Sverige. På dette tidspunkt flyttede familien tilbage til København. Mogens Møller var også en dygtig tegner. (Kosmos 1944 årg. 12 hefte 3 side9-12).

Mogens Møller har bl. a. skrevet temaheftet: "Skæbnen og den seksuelle polforvandling".

1943 Vera Cavling (født Kjær). Født 17. december 1920. Gift med Jens Cavling i 1952. Bor Molktesvej 46, Frederiksberg.

Vera var født Kjær, og var datter af en cigarfabrikant. Han var interesseret i Martinus åndsvidenskab. Det var hendes moder imidlertid ikke. Faderen lejede sommerhus i Klint i foråret 1943, og inviterede datteren med derop. Her fik Vera også interesse for Martinus

åndsvidenskab. Fik nær kontakt med ægteparret Flygge som var bestyrerpar på Feriekolonien. Efterfølgende gik Vera på Akademisk Studen-

terkursus med såvel Mogens Møller som Aggi Nordstrand.

Efter det første forårsbesøg i Feriekolonien, tog Vera derop hver sommer og hjalp i gartneriet. I 1944 fik hun kontakt med Jens Cavling, der også var deroppe næsten hver sommer. Vera blev gift med Jens Cavling i 1952. Læs mere om ægteparret Jens og Vera Cavling ovenfor under ”1930 Jens Cavling”.

1944 Thorkild Feldborg, Ingeniør, samt ingeniør Aage Bøgedal, ingeniør Ib Schleicher, ingeniør Carl Otto Bindslev, ingeniør Holger Jensen og ingeniør Søren Abrahamsen.

Fra venstre Aage Bøgedal, Thorkild Feldborg og Ib Schleicher.

Disse ovennævnte seks ingeniører var venner og læste oprindelig sammen til teknikumingeniører på ingeniørakademiet i Horsens. I 1944 fik Thorkild Feldborg interesse for

Martinus kosmologi. Han fortalte sine venner om denne, og det bevirkede at alle blev interesserede i Martinus kosmologi. Disse seks ingeniørers venskaber og deres interesse for Martinus kosmologi har holdt gennem hele livet.

Ib Schleicher var den der kom tættest på Martinus, idet han gik ind i arbejdet med oversættelser af Martinus bøger til esperanto. I 1965 valgte Martinus at optage ham i rådet for den selvejende institution Martinus Institut.

Aage Bøgedal blev gift med Henny Denker (omtalt ovenfor). De købte sommerhus i Klint og Aage Bøgedal deltog i meget af det organisatoriske arbejde omkring grundejer-

foreningen, hvor han har været formand gennem en årrække. Via sin kone Henny fik han også i en vis udstrækning nær kontakt med Martinus.

Thorkild Feldborg blev aldrig gift men bor nu i samme hus som Aage og Henny Bøgedal.

De tre andre Carl Otto Bindslev, Holger Jensen og Søren Abrahamsen blev ikke knyttet til sagen, men forblev meget interesserede i Martinus kosmologi.

Aage Bøgedal har i en årrække været formand for grundejerforeningen Kosmos Ferieby. I 2002 overtog Carl Otto Bindslev, som også ejede et hus i Kosmos Ferieby, formandsposten.

1944 Ib Schleicher, ingeniør. Født 1924.

Ib Schleicher var som ung med i en lille gruppe af seks ingeniørstuderende som fik interesse for Martinus analyser (Se ovenfor, Thorkild Feldborg).

Ib Schleicher interesserede sig meget for Martinus kosmologi, men han interesserede sig specielt for esperanto, og blev derfor medarbejder hos Martinus hvor han specielt arbejdede med at oversætte Martinus,

bøger til esperanto. Han rejste også af og til ud til kongresser i Esperanto, og fortalte der om Martinus og hans kosmologi.

1944 Aage Bøgedal.

Aage Bøgedal var som ung med i en lille gruppe af seks ingeniørstuderende som fik interesse for Martinus analyser (Se ovenfor, Thorkild Feldborg).

Han blev gift med Henny Denker (se ovenfor, Henny Denker) og fik herigennem nærmere kontakt med Martinus. Aage Bøgedal var i en

årrække formand for grundejerforeningen der er knyttet til Martinus Center i Klint.

1944 Hans Henning Withus. Død 5/10 1947.

Hans Henning Withus var med i den gruppe af unge århusianere som Verner Mogensen beskriver i sine erindringer om studieophold i Kosmos Ferieby. Se under Verner Mogensen her i afsnittet.

Withus blev i 1944 ansat som tegner ved Institutet, med henblik på at lave en tegneserie der illustrerede forskellige kosmiske problemer. (Kosmos 1944 årg. 12 hefte 3 side9-12).

Hans Henning Withus blev meget syg af kræft i begyndelsen af 1947 og døde den 5. oktober 1947 på Frederiksberg hospital hvor han havde gennemgået flere operationer.

1945 Mogens Bang Nielsen. Født 4/9 1927. Boende Havstien nr. 3 Klint, 4500 Nykøbing Sjælland.

Mogens Bang Nielsen blev født i Slagelse. Hans mor Agnete var gift 2. gang, og hans far, Carl Bang Nielsen, var guldsmed i Slagelse. I modernens første ægteskab havde hun fået flere børn bl.a. Sam Zinglersen. Mogens Bang Nielsen er således halvbroder til Sam Zinglersen.

Mogens Bang Nielsen mødte først Martinus i 1945, hvor han var oppe i Klint i Sam Zinglersens sommerhus, som han på dette tidspunkt lige havde købt.

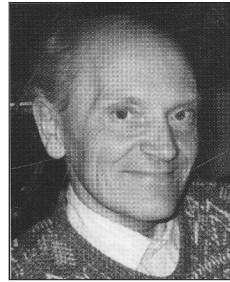
Mogens Bang Nielsen er uddannet radiotekniker. Tog i 1952 på en jordomrejse hvor han arbejdede sig frem. Han blev i 1954 gift med Inge. Han har været værkfører på høreapparatfabrikken Oticon 1954 til 1964, og var kontrolchef på transformervejfabrikken Lybcke i 1965 til 1975.

1980 blev han skilt fra Inge, og købte Havstien nr. 3 i Klint, hvor han siden har boet helårs.

Da Mogens Bang Nielsen kom hjem fra sin

jordomrejse, blev han vegetar og studerede Martinus kosmologi mere intenst. Han arbejdede meget med praktiske ting i Martinus Center i Klint, og hjalp også med forskelligt arbejde på Martinus Åndsvidenskabelige Institut i København.

1945 Svend Åge Rossen, Fagpsykolog. Født 18/8 1933. Skolevej 18, Knabstrup, Mørkøv.

Svend Åge Rossens fader var meget interesseret i Martinus kosmologi, og Svend Åge begyndte at høre foredrag om Martinus kosmologi i 1945, hvor familien boede på Howitzvej på Frederiksberg. Rossen skrev sin første artikel i Kosmos i 1950.

Rossen deltog i Gerner Larssons kurser og holdt sit første prøveforedrag på Institutet i 1953.

Han var herefter oppe hos Martinus på Institutet, hvor Martinus sagde at han ville få meget med Sagen at gøre i fremtiden.

Sv. Åge Rossen blev uddannet lærer og flyttede til Borse, hvor han underviste på Borse skole. Rossen var lærer her i perioden 1955 til 1957. Han flyttede til København i 1957 hvor han blev lærer ved Brøndby Strandskole. Han udvidede sin læreruddannelse så han blev fagpsykolog.

Rossen blev knyttet til Institutet som foredragsholder i 1962, og er stadig foredragsholder der.

Fra 1977 og nogle år frem holdt Rossen også foredrag på Søtoftegård hos Dragsdal.

Sv. Åge Rossen har skrevet en række bøger baseret på Martinus kosmologi, og har skrevet en doktordisputats om Martinus kosmologi.

1946 Per Adolf Thorell, bogtrykker, skribent. Født 29. juni 1916 i Ribe. Bosat i København fra 1941. Boede de sidste mange år på Kammerrådets Vej i Hørsholm. Død 18. december 2003.

Per Thorell kom i typograf-lære i Ribe. Han bosatte sig i 1941 i København. Blev i 1941 faktor hos Johan Ullstad & Sønner. I december 1946 udsendte han digtsamlingen "Skumring" som privattryk. Han blev selvstændig bogtrykker i 1948. Udsendte i 1950 digtet "December" som privattryk. Thorell udførte

senere en del oversættelser fra engelsk, og skrev et stort antal artikler, inspireret af Martinus kosmologi og om Martinus.

I december 1947 blev der i Unitarernes hus på Østerbro afholdt en "okkult" uge med forskellige foredrag og udstillinger af litteratur. Her så Per Thorell for første gang nogle af Martinus symboler. En bekendt Louis Brinkford anbefalede Per Thorell at tage ud på Martinusinstituttet og høre et af Martinus foredrag. Martinus holdt på dette tidspunkt foredrag hver søndag. Per Thorell tog ud og overværede et foredrag, og efter foredraget talte Per Thorell med Martinus og takkede ham for det gode foredrag. "Efter dette møde blev jeg en anden", som han selv udtrykker det. Denne oplevelse havde gjort et dybt indtryk på Per Thorell, som var meget søgende efter en højere sandhed.

Per Thorell fik efterhånden mere og mere personlig kontakt med Martinus. Med baggrund i Thorells ekspertise udviklede det sig til, at Thorell fik til opgave at renskrive Martinus manuskript til den sidste og ufuldendte bog som Martinus skrev på, og som han kaldte "Det tredje Testamente". Under arbejdet med renskrivning fremkom Thorell med sproglige ændringsforslag, som Martinus ikke altid accepterede.

I 1970 udviklede det sig til en tradition, at Martinus hver anden søndag kom ud til Per Thorell og hans kone Elly og drak te og spiste aftensmad. Per Thorell var meget varmt engageret i åndelig tænkning, og samta-

len gik hovedsagelig på sådanne emner. Per skrev mange artikler om åndelige emner til forskellige tidsskrifter, bl. a. Psykisk Forum, hvor han blev fast medarbejder. Han skrev også artikler til Kosmos og Kontaktbreve.

Per Thorell skrev i en årrække dagbog om alt hvad han tænkte og oplevede, heriblandt, fra 1977 og til Martinus død, om søndagssammenkomsterne med Martinus.

På basis af disse optegnelser over samtaler med Martinus ved søndagssammenkomsterne, skrev han et manuskript til en bog der skulle fortælle om hans Samvær med Martinus i årene 1970 til Martinus død i 1981. Manuskriptet har titlen: "Testamentet", men er aldrig blevet trykt. Forlaget "Borgen" hvortil han sendte manuskriptet meddelte at emnet var for smalt. Per Thorell har bidraget til nærværende bog ved at forære mig alt, hvad han havde af materiale omkring Martinus.

I 1946 udgav Per Thorell en digtsamling med titlen "Skumring", med tegninger af Sv. B. Sørensen.

1946 Anna Ørnsholt, Indien. Født 1882. Død i oktober 1972.

Anna Ørnsholt mødte første gang Martinus i 1946. Hun havde ønsket et sommerophold på Klintsøgaard, der netop var købt og indrettet. Der var ikke plads, og hun lejede sig derfor ind på institutionen "Nolfi" fordi hun var vegetar.

Hun læste under dette ophold

Livets Bog I, og ønskede derefter at møde Martinus, hvilket hun også fik lejlighed til inden hun rejste tilbage til Indien hvor hun boede. Hun kom til Indien i 1925 fordi hun var Teosof. Hendes løbebane er beskrevet i "Mindeordet" efterfølgende.

Hun arbejdede stadig for Nehru på det tidspunkt, hvor hun mødte Martinus første gang. Da hun var tilbage til Indien, begyndte hun at oversætte Livets Bog til engelsk i samarbejde med sin veninde Lulu Wilding. Så vidt jeg ved nåede hun at oversætte alle 7 bind inden sin død.

Martinus besøgte hende på sin hjemrejse fra Japan i 1954, og holdt flere foredrag forskel-

lige steder i Indien med hende som tolk. På dette tidspunkt arbejdede hun ikke mere for Nehru, men boede i Kotagiri og beskæftigede sig med velfærdsarbejde.

Ved Anna Ørnsholts død skrev den danske konsul i Sydindien et mindeord om Anna Ørnsholt i Berlingske Tidende 18/10 1972. Teksten er gengivet i sin fulde ordlyd her.

Mindeord

Frøken Anna Ørnsholt, Kotagiri, Indien.

Frøken Anna Ørnsholt tidligere oldfrue ved Jawaharlal Nehrus residens i New Delhi fra 1926 til 1952, er død i sit hjem i Kotagiri, Nilgiris, i Indien. Den danske konsul i Sydindien, P. -H. Mortensen skriver disse mindeord om Anna Ørnsholt:

Den danskfødte frøken Anna Ørnsholt, som blev 90 år, kom til Indien i 1925 som medlem af Det internationale teosofiske Selskab efter at have gennemgået et gymnastiklærerkursus i London. I årene 1925 til 1927 arbejdede hun i Madras, Varanasi, Bangalore og Cochin med forskellige aktiviteter på dette felt. I 1927 blev hun ansat som privatsekretær for den berømte videnskabsmand Sir Jagdish Chandra Bose, som hun arbejdede for indtil hans død i november 1937.

Året efter blev hun af den daværende minister Mrs. Vijayalakshmi Pandit og hendes mand, afdøde R. S. Pandit tilbudt en plads i deres hjem i Lucknow, hvor hun skulle tage sig af ægteparrets tre døtre. Hun var hos familien indtil først i 1943, da Mrs. Pandit rejste til USA sammen med sine døtre.

Anna Ørnsholt tilbragte derefter to år i Anand Bhavan, Nehrus hjem i Allahabad, sammen med afdøde Feroze Gandhi og Mrs. Indira Gandhi. Da Jawaharlal Nehru efter oprettelsen af den midlertidige regering i 1946 flyttede til New Delhi, rejste hun med ham som hans husholderske, Nehru blev premierminister, og hun blev udnævnt til oldfrue for premierministerens husholdning. Dette arbejde varetog hun indtil udgangen af 1952, hvorefter hun slog sig ned i Kotagiri.

Skønt hendes helbred ikke var det bedste, tog Anna Ørnsholt aktivt del i velfærdsarbejde lige indtil kort før sin død. Hun blev stedt til hvile den 10. oktober på den europæiske kirkegård i Kotagiri.

1946 Lulu Wilding, Indien.

Lulu Wilding stiftede bekendtskab med Martinus kosmologi gennem sin veninde Anna Ørnsholt som havde mødt Martinus i Danmark i 1946. Hun mødte Martinus første gang da han besøgte Indien. Hun havde på det tidspunkt, i flere år, sammen med sin veninde Anna Ørnsholt, været beskæftiget med at

oversætte Livets Bog til engelsk.

1946 Agne Windmark, Redaktør ved Svenska Journalen, Stockholm, Sverige.

Agne Windmark havde tidligere læst noget af Livets Bog, men først i 1946/47 fik han mere personlig kontakt med Martinus.

Han hører til Stockholm-gruppen hvor han har gjort en stor indsats.

Han arbejdede med at oversætte Martinus bøger til svensk. I slutningen af 1954 havde han oversat Livets Bog 1. Bind 2 til 7 blev ikke oversat af ham men af Nils Kalén.

1946 Johannes Dragsdahl, cand. . teol., Højskoleforstander. Født 1922.

Da Johannes Dragsdahl første gang stiftede bekendtskab med Martinus kosmologi var han endnu ikke uddannet cand. teol. Martinus anbefalede ham at gøre sin uddannelse færdig. Herefter ville Dragsdahl gerne være medarbejder hos Martinus. Dette ønskede Martinus/Gerner Larsson

imidlertid ikke, af forskellige årsager, men Martinus fortalte ham, at han senere ville oprette sin egen virksomhed.

Dragsdahl forsøgte at starte en international højskole med en bestyrelse som skulle bestå af mennesker med interesse for Martinus kosmologi. Det lykkedes ikke, da han ikke kunne skaffe de fornødne midler.

Han ledede i nogle år, i 70-erne, studiekredse under HOF. Senere oprettede han institutionen Søtoftgård.

Dragsdahl begyndte at skrive i Kosmos i 1946. Har bl. a. skrevet bogen: "På sporet af den store virkelighed" på forlaget Credo 1960.

1947 Cai Ankerbye, læge og hustru Ingeborg Ankerbye, Bornholm. Cai død 1964.

Cai Ankerbye var specialuddannet i Øre- Næse- Hals sygdomme, og boede og praktiserede til at begynde med på Bornholm.

Ingeborg mødte Martinus første gang under et ophold på Klint i 1947. Ægteparret havde da allerede læst en del af Livets Bog. De blev vegetarer på en lidt ejendommelig måde. De overværede at man drev en flok køer der skulle slagtes forbi deres have. En af køerne var skrækslagen og sprang ind i haven (Dyr ved instinktivt hvad der er på vej til at ske med dem). Da de så dyrets skrækslagne øjne, sagde de begge til sig selv, at de ikke mere ville spise kød, og

det overholdt de begge resten af deres liv.

De ejede i en kort periode Klintsøgaard med henblik på at indrette en vegetar- og råkostkuranstalt på gården, og flyttede derfor til Klint. Planerne blev dog ikke til noget. De solgte Klintsøgaard til Hospitalet i Nykøbing Sjælland.

Derefter flyttede ægteparret til Charlottenlund, hvor Cai Ankerbye arbejdede med helbredelse af sygdomme ved lydbølger.

Ankerbye havde stiftet bekendtskab med denne helbredelsesteknik ved at læse om nogle iagttagelser, en amerikansk forsker havde gjort i forbindelse med sit arbejde med høreapparater. Ankerbye satte sig i forbindelse med denne forsker og fik information om hans iagttagelser. Ankerbye eksperimenterede derefter med lydbølger og opdagede, at han med sådanne kunne helbrede tilfælde af epilepsi og svære hovedpiner hos mennesker. Han helbredte over en årrække mange mennesker for ovennævnte lidelser. Hans arbejde og interesse for denne teknik faldt imidlertid ikke i god jord hos Den Almindelige Danske Lægeforening som han var medlem af. Han meldte sig derfor ud af foreningen, idet han blev klar over at hvis han ikke gjorde det ville han blive ekskluderet. Forinden gjorde han dog et ihærdigt forsøg på at oplyse om sine resultater, og han inviterede også den amerikanske videnskabsmand til København, hvor denne også fortalte om sine undersøgelser, men intet faldt i god jord i foreningen.

Martinus blev en hyppig gæst i ægteparret Ankerbyes hjem, og det var Cai Ankerbye der bemærkede, at Martinus så så dårlig ud, hvorfor han undersøgte hans blodprocent og konstaterede at den var uhyggelig lav. Martinus blev derfor straks indlagt på hospital. Det var her han blev opereret for kræft i maven.

1948 Ingrid Okkels, forfatterinde. Født 1913, gift med Erich Gentsch.

Ingrid Okkels hørte første gang Martinus holde foredrag den 1. søndag i september 1948 i København. Hun blev meget optaget af Martinus budskaber ved at høre hans foredrag. Hun var

første gang i Kosmos Ferieby i Klint i 1949 til Martinus fødselsdag. Hun var på dette tidspunkt fraskilt og havde tre små børn.

I 1949 skrev Ingrid Okkels til Paul Brunton og fortalte om Martinus. Brunton kom hurtigt på et kort besøg i Danmark. Dette blev efterfulgt af et besøg i 1952, der strakte sig fra maj til august. Han boede på Martinus Institut, og Martinus gav Brunton et grundigt kursus i åndsvidenskab. Da Martinus ikke talte engelsk, var Ingrid Okkels og hendes mand tolk under besøget.

I 1957 købte familien Okkels et bondehus i Klint, Fyrrebackevej nr. 14, for at bo der hele året. Martinus kom ofte på besøg når han var på Klint i sommerhalvåret.

Per Bruus-Jensen var i en periode forlovet med Ingrid Okkels datter, og på den måde fik Per Bruus-Jensen kontakt med Martinus.

1948 Paul Brunton, forfatter, England.

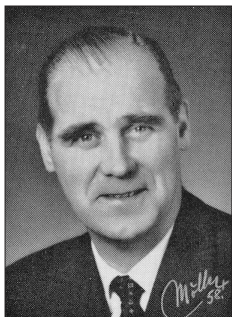

Paul Brunton hørte første gang om Martinus via Bruntons brevveksling med Ingrid Okkels i 1948.

Brunton kom hurtigt på et kort besøg i Danmark efterfulgt af et besøg i 1952, der strakte sig fra maj til august. Han boede på Martinus Institut, og Martinus gav Brunton et grundigt kursus i åndsvidenskab. Da

Martinus ikke talte engelsk var Ingrid Okkels og hendes mand tolk under besøget.

1947 Sven Johansson, direktør, Åkarp, Malmö. Døde den 26/12 1958.

Sven Johansson arbejdede for vegetarismen i Sverige. Han stiftede bekendtskab med Martinus kosmologi via Erik Gerner Larssons foredrag i Sverige, og var meget aktiv for udbredelse af Martinus kosmologi i Sverige.

Han var initiativtager til etableringen af "Svenskehuset" i Kosmos Ferieby i Klint.

Kontaktbrev nr. 2 og 4, 1959 og Julekosmos 1959 side 12-13.

1950 Nils Kalén, Sverige.

Nils Kalén blev en af Martinus trofaste svenske venner. Han havde Världsbild Förlag, Lidingö. Han har oversat bind 2 til 7 af Livets Bog og andre af Martinus bøger til svensk.

Han har skrevet flere bøger om Martinus kosmologi, f. eks. "Kosmisk livssyn – Martinus og hans verdensbillede" og "Så här är det – En introduktion till Martinus kosmologi skriven för ungt folk". Kalén har også skrevet om andre emner.

1950 Paul Vermehren. Død i foråret 1964.

Paul Vermehren blev i 1951 tilknyttet Martinus som tegner. Han tegnede runde tegninger vedføjet små digte. Tegninger og digte var alle baseret på inspiration fra indholdet af Martinus kosmologi.

I september 1964 udgives bogen: "Tegn cirkler i sandet", 55 sider, udgivet på forlaget Kosmos. Bogen indeholder en samling af Paul Vermehrens tegninger og digte. Erik Gerner Larsson har skrevet forordet til bogen, som blev udgivet umiddelbart efter Paul Vermehrens død. Gerner Larsson havde fået rettingerne til hans tegninger og digte, hvilket gav muligheden for at bogen blev udgivet. Gerner Larsson skriver i sit forord at Paul Vermehren var operasanger, tegner, kritiker, komponist, digter, og menneske.

Bogen blev genudgivet i 1996 på forlaget Nordisk Impuls.

1950 Bertil Ekström født 9. august 1915, i Sverige.

Bertil Ekström boede i Sverige, havde oprindelig nazistiske interesser og havde deltaget i Finlandskrigen. Han var meget interesseret i at spise sund mad. Han fik i 1950 foræret Martinus bog "Den ideelle føde". Denne gjorde ham interesseret i Martinus kosmologi. Han blev i 1953 ansat som bogtrykker på Mar-

tinus Institut. Han arbejdede som sådan på Institutet til han blev pensioneret. Der var dog nogle år, hvor han arbejdede på et trykkeri et andet sted i København på grund af uvenskab med Inge Sørensen.

Han gik på pension ved årsskiftet 1983/84, men deltog efterfølgende som underviser på instituttet.

1951 Per Bruus – Jensen, Brejning Kirkeby, 6971 Spjald. Født 1932

Per Bruus-Jensen stiftede bekendtskab med Martinus kosmologi gennem Ingrid Okkels og Erich Gentch i Gentoft, senere Fyrrebakkevej 14, Klint.

Per Bruus-Jensen fik personlig kontakt med Martinus ved en sammenkomst i anledning af Martinus fødselsdag den 11. aug. 1957. Per var da blevet forlovet med Okkels og Gentch's datter.

Per Bruus-Jensen var kommet til skade under sin uddannelse til skovfoged og kunne ikke fortsætte sit arbejde. Denne ovennævnte sammenkomst gav anledning til, at Martinus og Per blev enige om, at han skulle være Martinus elev og gå helt og fuldt ind for arbejdet i "Sagens" tjeneste. Han blev undervist af Martinus i årene 1957 til 1970, hvor han omgikkes Martinus daglig. Han blev ansat på Institutet på Mariendalsvej, hvor han bl. a. arbejdede i trykkeriet.

Per Bruus-Jensen har skrevet en bog om denne periode af sit liv: "Sol og måne" som udkom i 2002.

Per Bruus-Jensen udarbejdede et brevkursus over Martinus kosmologi i 1960 medens han arbejdede på instituttet. Herudover har han skrevet et stort antal bøger om Martinus kosmologi.

"Det levende væsen og livets oplevelse" og "Hvordan kan jeg gøre Guds vilje?" begge 1965 hvor han arbejdede på Institutet for Martinus. "Gud på anklagebænken" 1968, "Eksistens og udødelighed" 1982, "Mennesket og livsmysteriet" 1984, "Slangens død" 1987, "X" – en komplet indføring i Marti-

nus' kosmologi" bind 1 til 4, 1986 til 1989, "Livet og det lukkede rum" 1990, "Martinus kosmologi – en kort præsentation" 1994, "I begyndelsen var tomheden" 1998, "Sol og Måne" 2001, samt "Mennesket og den skjulte Gud" 2002.

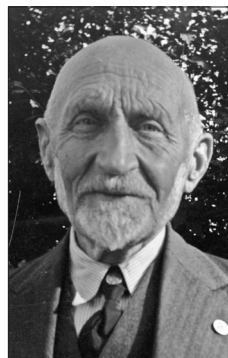
1951 C. C. Hansen, fabrikant, Roskilde. Død 1. dec. 1952.

Det ser ud til at C. C. Hansen fik forbindelse med Martinus på et meget tidligt tidspunkt. Martinus skriver om ham at han havde stor åndelig forståelse for Martinus kosmologi, C. C. Hansen støttede Martinus materielt i den meget vanskelige periode i de første år omkring Sagens fødsel. (Kosmos 1952 årg. 20 hefte

10 side 158. Nekrolog ved Hansens død). Martinus skriver i sin nekrolog: "Hans navn vil indgå i rækken af de lysende minder om mænd og kvinder i min sags historie, der forstod min mission og derfor så beredvilligt var med til at skabe en kærlighedsmur omkring dens fødsel."

1951 Anders Peter Nielsen, Osager pr Lejre. Født 1861 død 21. maj 1952.

Anders Nielsen stiftede i en høj alder bekendtskab med Martinus kosmologi, men for ham blev den et og alt. Jeg ved ikke hvornår det skete, men det ser ud til at han allerede var gæst i feriekolonien få år efter at den blev oprettet. Han døde i en alder af 90 år, og havde da lige overværet et af Martinus foredrag i Klint.

Gerner Larsen talte ved hans begravelse. Anders Peter Nielsen var karakteristisk ved at være overordentlig livsglad og i fysisk god form trods sin høje alder. I de senere år indtil sin død var han hver sommer på Kosmos Feriekoloni, og var her et samlings-

punkt med sin livsbekræftende holdning. Han inviterede oftest medarbejderne på feriekolonien til at besøge sig i Osager når sæsonen sluttede. Her trakterede han med harmonikamusik og svingede sig også selv i dansen til musikken.

(Kosmos 1951 årg. 19 hefte 2 side 21 og hefte 5 side 85-88).

1951 Sigbritt Therner, Sverige.

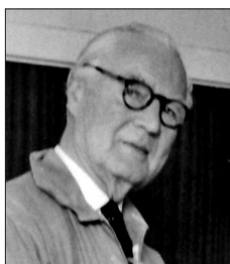
Sigbritt Therner blev i 1951 ejer af nogle huse og grunde i Varnhem. Hun havde forinden læst en del af Martinus kosmologi, og besluttede at oprette en kursusaktivitet på de nyhvervede lokaliteter. Denne beslutning blev ført ud i livet, og derigennem fik hun en nær og personlig kontakt med Martinus og hans medarbejdere, særlig Per Bruus-Jensen.

Sigbritt Terners kursuscenter kom til at hedde "Kosmos Feriehem i Varnhem". Det hed oprindeligt "Kosmos Studiehem". Martinus højste sagens flag på Feriehemmet i 1965.

Sigbritt Therner har testamenteret Feriehemmet til Martinus institut.

Kosmos 1952 side 37.

1951 T. C. Thomsen, Ingeniør, København. Død juni 1963.

Thomsen hørte om Martinus gennem Per Thorell der på et tidspunkt gik i kompagniskab med Thomsen.

Thomsen blev meget inspireret af kosmologien, og skrev 1956 en bog: "Reinkarnation og Åndsvidenskab".

Han sendte den til Martinus og Erik Gerner Larsson.

Efterfølgende ses Martinus takkebrev.

Julen 1956.

Kære Hr. Thomsen!

Jeg vil gerne her sige Dem rigtig hjertelig Tak for den tilsendte smukke Bog om "Reinkarnation og Aandsvidenskab". Paa Grund af meget Arbejde i Øjeblikket, har jeg endnu kun flygtigt læst i den hist og her. Men det, jeg saaledes har læst, er jeg meget glad for. Nu glæder jeg mig til at læse den helt igennem her i Juledagene. Samtidig har det været mig en stor Glæde at se den store Interesse og kærlige Forstaaelse, De med dette Arbejde har udvist overfor min Mission og Sag. Maa jeg samtidig hermed bede Dem modtage mine allerbedste Ønsker for Dem og Deres Frue i Julen og det nye Aar. Med de kærligste Hilsener.

Martinus

Efter Thomsens død blev Per Thorell gift med Thomsens enke Elly som var uddannet operasangerinde.

1951 Aurelius Nielsen, præst, Island.

Aurelius Nielsen stiftede første gang bekendtskab med Martinus på Martinus første rejse til Island, hvor Martinus talte på den Islandske synode for en stor forsamling af præster med biskoppen i spidsen.

Martinus var på Island 7 gange.

1953 Inge Sørensen. Født 16. april 1907. Død 30. marts 1986, begravet på Lumsås kirkegård.

Inge Sørensen arbejdede til at begynde med på kontoret hos Martinus. Hun boede på dette tidspunkt på Vanløse Alle 26 st. th., Vanløse.

Hun var sekretær for Rolf Elving i perioden 1983 til 1986 og for Rolf Berglund i perioden 1986 til 1989. I begge perioder var der vinterundervisning i Martinus Center i Klint. Der var vinterskole i Klint i

årene 1983 til 1989 hvorefter denne aktivitet ophørte.

I de sidste år arbejdede hun hjemme med udgivelsen af serien af Martinus småbøger. Hun arbejdede samtidig på "Kryds og Tværsordbogen" for Sam Zinglersen.

1953 Erik Weirauch født maj 1939.

Erik Weirauch er født på Østerbro i København hvor hans forældre boede på dette tidspunkt.

Hans fader døde i 1953 da Weirauch var 14 år gammel. Umiddelbart efter faderens død inviterede nogle af familiens venner, der var interesseret i Martinus kosmologi, Erik, hans moder og broder til

at holde ferie i deres sommerhus i Klint. Her stiftede Erik Weirauch første gang bekendtskab med Martinus. Efterfølgende interesserede Weirauch og hans broder sig for flere forskellige åndsretninger, og hørte også forskellige foredrag på Martinus Åndsvidenskabelige Institut på Frederiksberg samt deltog i sommerkurserne i Klint. Det var Martinus kosmologi der særlig fangede Erik Weirauchs interesse, og han begyndte at hjælpe til i Centeret i Klint og omkring midten af 60-erne arbejde han også på Mariendalsvej som aflastning for Bertil Ekstrøm. Weirauch arbejde såvel i haven som i trykkeriet.

Erik Weirauch blev ansat hos Sam Zinglersen på Ternevej nr. 5 i 1982. Weirauch var ansat hos Zinglersen fra 1982 til 1987, hvorefter han blev ansat ved Institutet og afløste Else Olsen, som var søster til Grethe Brinkhard.

Erik Weirauch er fortsat ansat på kontoret og i ekspeditionen på Institutet på Mariendalsvej, hvor han med sin store hjælpsomhed, imødekommenhed og venlighed glæder mange mennesker.

1954 Aage Hvolby, Civilingeniør med speciale i kemi, født 1932. Adresse: Fuglevadsvej 67 B, Ordrup.

Aage Hvolby fik først opmærksomheden henledt på Martinus, da han i 1954 tilbragte en påskeferie i et af sommerhusene i Kosmos Ferieby. Han benyttede her lejligheden til at læse "Den ideelle føde". Han skrev sin første artikel i Julekosmos i

1958 "En kemikers syn på vegetarisme". Et emne som Hvolby interesserede sig meget for, og han vurderede Martinus udsagn om sunde spisevaner, netop set fra et videnskabeligt synspunkt.

Hvolby holdt foredrag i Kosmos Ferieby, og udarbejdede et stikordsregister til Livets Bog i årene 1965 til 1970. Han blev medlem af Rådet i marts 1973, og sad i Rådet til han trak sig ud i 2001.

1955 Gunner (Gunder) Frederiksen, Skolepsykolog, Klintvej 85, Klint. Født 1920.

Gunner Frederiksen blev omkring 1955 interesseret i Martinus kosmologi, da han deltog i en studiekreds i Århus. Gunner Frederiksen var skolelærer og boede med sin familie i Århus. Omkring årsskiftet 1979/80 blev Gunner skilt og flyttede til Ringsted, hvor han arbejdede som skolepsykolog til han som 60-årig blev pensioneret og dermed kunne koncentrere sig

om sin foredragsvirksomhed omkring Martinus kosmologi. Dels alene og dels sammen med Karin Brant Nielsen (se nedenfor) holdt han en del foredrag og kurser rundt omkring i landet samt i mindre stil i Sverige op gennem 70-erne og 80-erne. Han flyttede i 1981 til Klint, Klintvej 85.

Han startede bogforlaget "Kosmologisk Information", en selvejende institution, som specialiserede sig i sekundærlitteratur i relation til Martinus kosmologi. Han startede

også, og var redaktør af, tidsskriftet ”Den ny Verdensimpuls”.

Han har skrevet 2 bøger om Martinus kosmologi og bøger om andre emner, samt nogle temahefter.

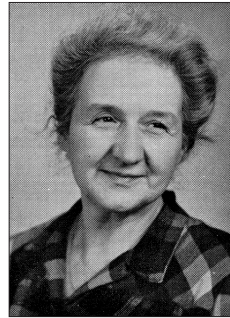
1955 Karin Brant Nielsen, skolepsykolog. Født 1935. Boede Lyngbakken 3, Klint. Død 1994.

Karin Brant Nielsen holdt en del foredrag og kurser – dels alene og dels sammen med Gunner Frederiksen. De arbejdede sammen om tidsskriftet ”Den ny Verdensimpuls”, der blev startet som en trykt studieplan, der oplyste om foredrag og kurser i relation til Martinus kosmologi over hele landet. I starten var Bo Seest

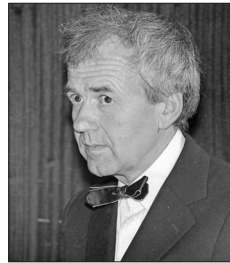
medarbejder. Denne bladstart udviklede sig efterhånden til det kvartalstidsskrift omkring Martinus kosmologi, der er nævnt ovenfor (Den ny Verdensimpuls), der i dag redigeres af Ruth Olsen og Gunner Frederiksen. Bladet har adresse hos Ruth Olsen, Klintvej 4, 4500 Nykøbing Sjælland. Ruth Olsen driver desuden en aktivitet der har betegnelsen ”Bogcafé”. På ovennævnte adresse har hun et lille hus hvori hun driver en lille forretning med salg og udlån af bøger der relaterer til Martinus kosmologi. Der er speciel åbningstid i sommertiden, således at kursisterne på Martinus Center kan komme der og samtale om Martinus kosmologi, købe bøger og drikke en kop kaffe. En aktivitet der er meget populær og velbesøgt.

1959 Juliana Westerlund, Stockholm, Sverige. Døde den 4/10 1959. Gift med Sigurd (Sigge) Westerlund

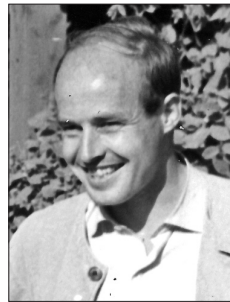
Juliana Westerlund var en af de meget aktive ved udbredelsen af kendskabet til Martinus kosmologi i Stockholm-området, og var et samlingspunkt for medarbejderne der. (Julekosmos 1959 side 12-13 nekrolog af Agne Windmark).

1959 Sigurd Westerlund, Sverige. Født 1912. Død 2002

Sigurd Westerlund blev oftest kaldt ”Sigge”, også når han er nævnt i tekster. Han var med ved etableringen af centeret i Stockholm. Han var gift med Juliana Westerlund.

1962 Gerard Oude Groen og Flora. Gerard født 1. maj 1937.

Gerard Oude Groen stiftede bekendtskab med Martinus kosmologi gennem familien Dunnewolt i Wassenar, og hørte de første foredrag om Martinus kosmologi i 1962.

Gerard rejste i begyndelsen til Danmark med mellemrum, og mødte her Martinus personligt.

Gerard arbejdede energisk på at lære dansk så han kunne læse Martinus tekster på dansk.

I 1967 flyttede han til København, og i 1968 lejede han et værelse hos Astrid Schlüntz som boede på 1. sal i Sam Zinglersens hus, Ternevej nr 5, Frederiksberg (nabo til Institutet). Han arbejdede på Institutet og blev Martinus elev.

Gerard arbejdede med at oversætte Martinus tekster til tysk.

I 1972 flyttede Gerard tilbage til Holland med henblik på at opbygge endnu et center for Martinus åndsvidenskab der. Han arbejdede hårdt med at oversætte Martinus tekster til såvel hollandsk som tysk, og organiserede også trykningen af oversættelserne i Holland.

Gerard rejste jævnligt til København hvor værelset hos fru Schlüntz stod til hans rådighed.

Gerard og Flora bor fast i Holland og arbejder der med udbredelsen af Martinus kosmologi.

1964 Willy Kuijper. Født 17. januar 1944.

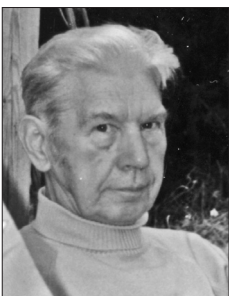

Willy Kuijper var fra Holland. Han fik kendskab til Martinus omkring 1970 gennem sin onkel Neptunus Jager der oversatte Martinus skrifter til hollandsk, samt den gruppe der fandtes i Holland omkring familien Dunnewolt i Wassenar. Willy Kuijper læste økonomi i Holland. Han

flyttede til København i 1975 hvor han påtog sig forefaldende arbejde for at tjene til livets ophold. Omkring 1977 mødte han Martinus personlig, og begyndte at arbejde som medhjælper på instituttet som frivillig arbejdskraft.

Han blev medlem af rådet for Martinus Åndsvidenskabelige Institut i 1979, samme dag som Rolf Elving også blev medlem af rådet.

1970 Marius Stidsen, født 14/11 1910 og Inge Stidsen, født 17/3 1910. Højbjerg, Århus.

Marius Stidsen havde et firma i Århus der forhandlede autoreservedele.

Ægteparret stiftede bekendtskab med Martinus og hans kosmologi, da de i 1970 hørte nogle foredrag i Århus. Det var såvel foredrag af Martinus som af andre.

Stidsen blev meget optaget af

Martinus og hans kosmologi.

Han ville gerne støtte Martinus arbejde og

tilbød at bidrage med 1 million kr., som han ville indbetale til den af Hannemann oprettede M-fond. Dette var Martinus ikke glad for og sagde, at han kun ville modtage pengene, hvis de blev givet til ham direkte. Dette accepterede Stidsen. Det resulterede i at han på et tidspunkt tog med toget til København, hvor han overrakte Martinus' revisor, Finn Bentzen pengene på selve hovedbanegården, hvorefter han rejste hjem igen. Martinus skrev naturligvis til ham og takkede for pengene.

Det var dog ikke det eneste han gav til Sagen. Han gav i alt 4 – 5 millioner kr. En stor del af beløbet blev brugt til at finansiere bygningen af den sidst byggede foredragssal, inklusive tolkningsanlægget med 6 tolkebokse og radioanlæg samt andre tekniske installationer, og Pavillon A i Kosmos Ferieby. Pavillon A kostede alene 3,2 millioner.

Det skal dog ikke forstås således, at de penge som Stidsen gav til Martinus var øremærkede til specielle formål, men de indgik og blev brugt til nævnte formål. Marius Stidsen var således den rigtig store mæcen for Sagen.

Stidsen ejede i en årrække hus nr. 19 i Kosmos ferieby. Det er det hus, af de først byggede 7 huse, der ligger længst mod øst. Det er det hus som Martinus selv beboede om sommeren indtil han købte Villa Rosenberg, men det var mange år tidligere.

1970 Rolf Elving, Sverige. Født 1947

Rolf Elving var personlig elev hos Martinus i årene 1970 – 1974. Han oprettede studiegruppe i Göteborg. Han var medlem af Rådet i perioden 1979-86, een af de medlemmer, der var valgt for livstid af Martinus selv. Han var efter Martinus død ansvarlig for

undervisningen på vinterskolen i Klint, og i København fra 1983-86. I 1986 flyttede han til Göteborg.

Han er i dag den ansvarlige leder af Martinuscenteret i Göteborg.

Han gjorde et stort og betydningsfuldt arbejde, da han var knyttet til Martinus Åndsvidenskabelige Institut. Han vilde imidlertid af

forskellige grunde gerne tilbage til Göteborg i en kortere periode. Rådet ville imidlertid ikke bevilge ham orlov, selv for en kortere periode. Dette bevirkede at han ikke kunde vende tilbage til Institutet.

Om dette var et taktisk trick fra rådets side ved jeg ikke, men man må sige at det virker noget mærkeligt og overraskende, når man tager i betragtning hvor stor betydning Martinus har lagt i hans arbejde og hans evner til at forstå og formidle Martinus kosmologi. Martinus satte overordentlig stor pris på Rolf Elving, og så ham som den nøgleperson der evnede, og dermed skulle føre Sagen videre efter Martinus bortgang. Dette udtrykte Martinus ganske konkret da han i 1973 blev malet af kunstmaleren Carl Erik Rundberg. Medens Martinus sad model for kunstmaleren sagde Martinus på et tidspunkt til Rundberg ”Nu kommer den mand der skal føre min Sag videre”. Umiddelbart derefter kom Rolf Elving ind ad døren.

Rolf Elving har skrevet bogen ”En introduktion til Det Tredie Testamente Bibelens fortsættelse”. Oversat fra svensk af Vera Cavling og udgivet på Borgens Forlag 2001. Bogen er på 131 sider. Den svenske udgave blev udgivet i 1999.

Denne bogs indhold er netop en tekst der redegør for de tanker som Martinus arbejdede med at få formuleret i sit ufuldendte manuskript. Manuskriptet som han arbejdede med, men ikke fik fuldført, inden sin død. Jeg har gengivet Martinus forord og indledning til dette manuskript, i denne biografi, fordi jeg finder det så betydningsfuldt.

1970 Mischa Lim, fysioterapeut. Født 29. September 1937

Mischa Lim's fader var fra Indonesien, og var kineser. Hans moder var hollænder. Mischa kom i kontakt med Martinus gennem den hollandske gruppe omkring direktør Dunnwolt og frue i Wassenar, der beskæftigede sig med Martinus kosmologi.

Mischa flyttede til København, og omkring 1970 begyndte han at arbejde på Institutet. Efter nogle få år blev han ansat på Institutet, og fik til opgave at sørge for Martinus daglige fornødenheder. Han var også ved Martinus side i de sidste dage af Martinus liv, og var hos ham på hospitalet da han døde.

Martinus havde bedt Mischa om at registrere sine personlige effekter og stå for indretningen af ”Mindestuerne”, de stuer hvori Martinus havde levet og arbejdet. Disse findes på 1. sal på Institutet på Mariendalsvej. Dette omtales af Henning Laug i en artikel i Kosmos nr. 4, 1982, og Mischa giver yderligere oplysninger om denne sin opgave, samt anmoder, i en artikel i Kosmos nr. 6 1982, om hjælp fra Martinus venner med at samle effekter. Dette arbejde fik han ikke gennemført idet han blev afskediget af Rådet efter mange forviklinger.

19?? Elna Lindqvist, Sverige. Født 1900. Død 1990

Er med i Stockholm-gruppen og var veninde med Sigbritt Therner

1982 Aksel Kristensen og hustru Marianne, H. C. Andersensvej 3, 9760 Vrå.

Aksel Kristensen stiftede bekendtskab med Martinus Åndsvidenskab under et ophold på Thule Airbase, Grønland. I 1984 blev Marianne ansat på Amtshospitalet

i Nykøbing Sjælland. Aksel Kristensen kom hjem fra Grønland, og de flyttede til Nykøbing Sjælland hvor de boede i 4 år og deltog i undervisning og sammenkomster i Kosmos Ferieby. Martinus var død på dette tidspunkt, og de fik derfor ikke mulighed for at møde ham personligt.

De blev opmærksom på, at Sam Zinglersen

søgte et yngre ægtepar til at bestyre Martinus barndomshjem Moskildvad i Sindal, Nordjylland. Parret skulle bebo den tjenestebolig som skulle bygges ved siden af det nu tilbageførte Moskildvad, der i sin restaurerede form skulle svare til tiden omkring 1890 og indeholde mindestuer og museum.

De tog ud til Kosmos Ferieby og kontaktede Sam Zinglensen i hans sommerhus Fyrbakken. Det var pinselørdag 1988. Sam Zinglensen antog dem omgående og viste dem tegninger af deres nye bolig i Sindal. Pinsedag tog Aksel og Marianne af sted til Sindal for at se det sted hvor de skulle leve de efterfølgende år. De bestyrede Moskildvad fra april 1989 til april 1995. .

I 1991 og 1992 arbejdede Aksel Kristensen meget intenst med at samle alt, hvad der kunne findes af relevante oplysninger om mennesker og steder relateret til Martinus familie,

hans fødested og hans opvækstområde. Dette meget værdifulde og store efterforskningsarbejde resulterede i maj 1992 i en rapport på 100 sider, som også indeholder mange sjældne billeder af de aktuelle personer og steder. Arbejdet var støttet af kommunen. Rapporten blev sendt til Martinus Institut, fordi man mente det ville have rådets interesse. Det havde det imidlertid ikke. Der findes ikke mere end nogle få eksemplarer af denne rapport. Aksel Kristensen har stillet teksten til rådighed for mig på en diskette, og stillet hele sit indsamlede historiske materiale til min rådighed. Per Bruus-Jensen har lånt mig sit originale eksemplar af rapporten.

I Berlingske Tidende mandag den 4/5 1992 er der en artikel indeholdende samtale med Aksel og Marianne Kristensen, samt omtale af Moskildvad med billeder.

D.1 - Martinus barndomshjem Moskildvad, efter at det er blevet tilbageført til den form som det havde da Martinus boede der. - ak